

Neuvoston 20 päivänä joulukuuta 2007 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 4/2008,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta

(2008/C 71 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jätteistä 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/12/EY ⁽⁴⁾ säädetään lainsäädännölliset puitteet, joita sovelletaan jätteiden käsittelyyn yhteisössä. Siinä määritellään keskeiset käsitteet, kuten jäte, jätteen hyödyntäminen ja jätteen loppukäsittely, ja siinä säädetään keskeiset jätehuoltoon sovellettavat vaatimukset, erityisesti velvoite, jonka mukaan jätehuoltotoimia suorittavalla laitoksella tai yrityksellä on oltava toimilupa tai se on rekisteröitävä, sekä jäsenvaltioiden velvoite laatia jätehuoltosuunnitelmia. Siinä vahvistetaan myös tärkeitä periaatteita, kuten velvoite käsitellä jätteet siten, ettei sillä ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen, jätehierarkian soveltamiseen rohkaiseminen sekä aiheuttamisperiaatteen mukaisesti, vaatimus siitä, että jätteiden loppukäsittelyn kustannuksista vastaa jätteen haltija tai aiemmat haltijat tai valmistajat, joiden tuotteesta jäte on peräisin.
- (2) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽⁵⁾ vaaditaan jätteitä koskevan lainsäädännön kehittämistä tai tarkistamista, mukaan luettuna jätteen ja

muun kuin jätteen välisen eron selventäminen sekä jätteiden syntyminen ehkäisemistä koskevien toimien kehittäminen.

- (3) Komission 27 päivänä toukokuuta 2003 antamassa tiedonannossa ”Kohti jätteiden syntyminen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaista strategiaa” tuotiin esille tarve arvioida voimassa olevia jätteen hyödyntämisen ja jätteen loppukäsittelyn määritelmiä sekä tarve saada aikaan yleisesti sovellettavissa oleva kierrätyksen määritelmä ja käydä keskustelua jätteen määritelmästä.
- (4) Euroopan parlamentti vaati edellä mainitusta tiedonannosta 20 päivänä huhtikuuta 2004 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ komissiota harkitsemaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY ⁽⁷⁾ soveltamisalan laajentamista kattamaan koko jäteala. Siinä myös pyydettiin komissiota tekemään selkeä ero jätteen hyödyntämisen ja jätteen loppukäsittelyn välille ja selventämään jätteen ja muun kuin jätteen eroa.
- (5) Neuvosto pyysi 1 päivänä heinäkuuta 2004 antamassaan päätelmissä komissiota tekemään ehdotuksen direktiivin 75/442/ETY, joka on kumottu ja korvattu direktiivillä 2006/12/EY, tiettyjen näkökohtien tarkistamisesta jätteen ja muun kuin jätteen eron selventämiseksi sekä eron tekemiseksi jätteen hyödyntämisen ja jätteen loppukäsittelyn välille.
- (6) Näin ollen on tarpeen tarkistaa direktiiviä 2006/12/EY, jotta voidaan selventää tärkeimpiä käsitteitä, kuten jätteen, jätteen hyödyntämisen ja jätteen loppukäsittelyn määritelmiä, tehostaa toimenpiteitä, joita on toteutettava jätteen syntyminen ehkäisemiseksi, ottaa käyttöön lähestymistapa, jossa otetaan huomioon tuotteiden ja materiaalien koko elinkaari eikä ainoastaan jäteväihe, ja keskittyä vähentämään jätteen syntyminen ja jätehuollon aiheuttamia ympäristövaikutuksia ja siten lisäämään jätteen taloudellista arvoa. Lisäksi olisi edistettävä jätteiden hyödyntämistä sekä uusiomateriaalien käyttöä luonnonvarojen säästämiseksi. Selvyyden ja luettavuuden vuoksi direktiivi 2006/12/EY olisi kumottava ja korvattava uudella direktiivillä.

⁽¹⁾ EUVL C 309, 16.12.2006, s. 55.

⁽²⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. helmikuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20. joulukuuta 2007 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽⁵⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 401.

⁽⁷⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/87/EY (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (7) Koska merkittävimmät jätehuoltotoimet kuuluvat nyt yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamisalaan, on tärkeää, että tämä direktiivi mukautetaan tähän lähestymistapaan. Perustamissopimuksen 174 artiklassa määrättyjen ympäristötavoitteiden korostaminen toisi jätteen syntymisen ja jätehuollon ympäristövaikutusten vähentämisen selkeämmin esille materiaalien koko elinkaaren ajan. Näin ollen tämän direktiivin oikeusperustan olisi oltava perustamissopimuksen 175 artikla.
- (8) Irtaimeen omaisuuteen, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä, olisi tietyin poikkeuksin sovellettava tehokkaita ja yhdenmukaisia jätehuoltosääntöjä.
- (9) Pois kaivetun maa-aineksen ja muun luonnosta peräisin olevan aineksen, joka ei ole pilaantunutta ja joka käytetään muualla kuin sillä paikalla, josta se on kaivettu, luokittelua jätteeksi olisi tarkasteltava tämän direktiivin mukaisten jätteen määritelmän sekä sivutuotteita tai jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien säännösten mukaisesti.
- (10) Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysnäkökohdista 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾ säädetään muun muassa kaikkien eläimistä saatavien sivutuotteiden, myös eläimistä peräisin olevaan jätteen, keräyksen, kuljetuksen, käsittelyn, käytön ja loppukäsittelyn oikeasuhteisesta valvonnasta, jonka avulla estetään tästä jätteestä aiheutuvat riskit eläinten terveydelle ja kansanterveydelle. Tämän vuoksi on tarpeen selvittää yhteyttä mainittuun asetukseen ja välttää sääntöjen päällekkäisyys jättämällä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle eläimistä saatavat sivutuotteet silloin, kun niitä käytetään tarkoitukseen, joita ei pidetä jätetoimina.
- (11) Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella on asianmukaista selvittää jätelainsäädännön ja siihen sisältyvien vaarallista jätettä koskevien säännösten soveltamisalaa asetuksella (EY) N:o 1774/2002 säänneltyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden osalta. Mikäli eläimistä saatavat sivutuotteet saattavat aiheuttaa riskejä terveydelle, asianmukainen oikeudellinen väline näiden riskien välttämiseksi on asetus (EY) N:o 1774/2002, ja olisi vältettävä tarpeetonta päällekkäisyyttä jätelainsäädännön kanssa.
- (12) Jätteen luokittelun vaaralliseksi jätteeksi olisi perustuttava muun muassa yhteisön kemikaalilainsäädäntöön erityisesti valmistajien vaaralliseksi luokittelun osalta, mukaan lukien sitä varten käytettävät pitoisuuksien raja-arvot.
- Lisäksi on säilytettävä järjestelmä, jossa jätteet ja vaaralliset jätteet on luokiteltu komission päätöksellä 2000/532/EY ⁽²⁾ viimeksi vahvistetun jäteluettelon mukaisesti, jotta edistetään jätteiden yhdenmukaistettua luokittelua ja varmistetaan vaarallisten jätteiden yhdenmukaistettu määrittely yhteisössä.
- (13) On tarpeen tehdä ero ennen jätteen keräystä tapahtuvan jätteen alustavan varastoinnin, jätteen keräyksen ja ennen jätteen käsittelyä tapahtuvan jätteen varastoinnin välillä. Laitosten tai yritysten, jotka tuottavat jätettä toimintansa aikana, ei olisi katsottava osallistuvan jätehuoltoon eikä niiltä olisi vaadittava lupaa jätteidensä varastointiin ennen niiden keräystä.
- (14) Keräyksen määritelmän piiriin kuuluvaa jätteen alustavaa varastointia pidetään ennen jätteen keräystä tapahtuvana varastointina laitoksissa, joissa jäte puretaan, jotta sitä voidaan valmistella kuljetettavaksi muualla tapahtuvaa hyödyntämistä tai loppukäsittelyä varten. Tämän direktiivin tarkoituksen mukaisesti olisi jätteen lajin, varastoinnin laajuuden, keston ja keräyksen tarkoituksen mukaan erotettava toisistaan ennen jätteen keräystä tapahtuva alustava varastointi ja ennen jätteen käsittelyä tapahtuva varastointi. Jäsenvaltioiden olisi tehtävä tämä erotus. Ennen jätteen hyödyntämistä tapahtuva varastointi, joka kestää vähintään kolme vuotta, ja ennen jätteen loppukäsittelyä tapahtuva varastointi, joka kestää vähintään vuoden, kuuluu kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivin 1999/31/EY ⁽³⁾ piiriin.
- (15) Jätteenkeräysjärjestelmiin, joita ei pidetä yllä ammattimaisesti, ei olisi sovellettava rekisteröintiä koskevaa vaatimusta, koska niistä aiheutuu pienempi riski ja ne edistävät jätteen erilliskeräystä. Esimerkkejä tällaisista järjestelmistä ovat apteekkien keräämät lääkejätteet, kulutustuotteita koskevat kauppojen palautusjärjestelmät ja koulujen vapaaehtoiset keräystapahtumat.
- (16) Tämän direktiiviin olisi sisällytettävä jätteiden syntymisen ehkäisemisen, uudelleenkäytön, niiden uudelleenkäyttöön valmistelun, käsittelyn ja kierrätyksen määritelmät, jotta näiden käsitteiden soveltamisalaa voidaan selvittää.
- (17) Hyödyntämisen ja loppukäsittelyn määritelmiä on muutettava sen varmistamiseksi, että näiden kahden käsitteen välillä voidaan tehdä selvä ero, joka perustuu niiden ympäristövaikutuksissa olevaan todelliseen eroon, joka aiheutuu siitä, että talouden kiertokulussa korvataan

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 829/2007 (EUVL L 191, 21.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

luonnonvaroja ja tunnustetaan ne edut, jotka jätteen käytöllä materiaalina saavutetaan ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Lisäksi voidaan laatia ohjeita, jolla voidaan selvittää tapauksia, joissa eroa näiden kahden käsitteen välillä on käytännössä vaikea tehdä tai joissa toiminnan luokitteleminen hyödyntämiseksi ei vastaa toimenpiteen todellisia ympäristövaikutuksia.

(18) Tässä direktiivissä olisi myös selvennettävä, milloin kiinteiden yhdyskuntajätteiden polttaminen on energia- tehokasta ja sitä voidaan pitää hyödyntämisenä.

(19) Mereen päästämistä ja merenpohjaan sijoittamista koskevia loppukäsittelytoimia säännellään myös kansainvälisillä yleissopimuksilla, erityisesti jätteen ja muun aineen mereen laskemisen aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevalla, Lontoossa 13 päivänä marraskuuta 1972 tehdyllä yleissopimuksella ja sen vuoden 1996 pöytäkirjalla, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2006.

(20) Jätteen määritelmän eri näkökohtien välillä ei saisi olla sekaannusta, ja asianmukaisia menettelyjä olisi tarvittaessa sovellettava toisaalta sivutuotteisiin, jotka eivät ole jätettä, ja toisaalta jätteeseen, joka lakkaa olemasta jätettä. Tiettyjen jätteen määritelmään liittyvien seikkojen tarkentamiseksi tässä direktiivissä olisi selvennettävä sitä:

— milloin aineet tai esineet, jotka ovat tulosta tuotantoprosessista, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole niiden valmistaminen, ovat sivutuotteita eivätkä jätettä. Päätös siitä, että aine ei ole jätettä, voidaan tehdä ainoastaan soveltaen säännöllisesti päivitettävää yhteensovitettua lähestymistapaa ja kun tämä on sopusoinnussa ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun kanssa. Jos sivutuotteen käyttö on sallittu ympäristöluvalla tai yleisillä ympäristöä koskevilla säännöillä, jäsenvaltiot voivat tämän perusteella päättää, ettei käytöstä odoteta olevan yleisesti haittaa ympäristölle tai ihmisten terveydelle, ja

— milloin tietty jäte lakkaa olemasta jätettä, määrittelemällä sellaisia jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia perusteita, joilla saavutetaan ympäristönsuojelun korkea taso sekä ympäristöä koskeva ja taloudellinen hyöty; mahdollisia jäteluokkia, joiden osalta jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia vaatimuksia ja perusteita olisi kehitettävä, ovat muun muassa rakennus- ja purkujäte, tietyt tuhkat ja kuonat, romumetallit, komposti, jätepaperi ja -lasi. Jätteeksi luokittelun päättymisen edellyttämä hyödyntämistoimi voi yksinkertaisimmillaan olla jätteen tarkastaminen sen toteamiseksi, että se täyttää jätteeksi luokittelun päättymistä koskevat perusteet.

(21) Sen toteamiseksi tai laskemiseksi, täyttyvätkö pakkaussista ja pakkausjätteistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY⁽¹⁾, romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/53/EY⁽²⁾, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/96/EY⁽³⁾ ja paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista 6 päivänä syyskuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/66/EY⁽⁴⁾ ja muussa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä asetetut kierrätys- ja hyödyntämistavoitteet, olisi sellaisen jätteen määrät, joka on lakannut olemasta jätettä, otettava huomioon kierrätettynä ja hyödynnettynä jätteenä.

(22) Jätteen määritelmän perusteella komissio voi varmuuden ja johdonmukaisuuden edistämiseksi antaa ohjeita tarkentaakseen joissakin tapauksissa, milloin aineista tai esineistä tulee jätettä. Tällaisia ohjeita voidaan laatia muun muassa sähkö- ja elektronisista laitteista ja ajoneuvoista varten.

(23) On asianmukaista jakaa kustannukset niin, että ne vastaavat todellisia kustannuksia, jotka jätteen syntyminen ja siitä huolehtiminen aiheuttavat ympäristölle.

(24) Aiheuttamisperiaate on ohjaavana periaatteena sekä Euroopan unionin että kansainvälisellä tasolla. Jätteen tuottajan ja sen haltijan olisi huolehdittava jätteistä tavalla, joka takaa ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkean tason.

(25) Tällä direktiivillä käyttöön otettava laajennettu tuottajan vastuu on eräs keino tukea sellaisten tavaroiden suunnittelua ja tuotantoa, joissa otetaan täysin huomioon materiaalien tehokas käyttö koko niiden elinkaaren ajan ja helpotetaan sitä, mukaan lukien tavaroiden korjaaminen, uudelleen käyttö, purkaminen ja kierrätys, aiheuttamatta kuitenkaan haittaa tavaroiden vapaalle liikkumiselle sisämarkkinoilla.

(26) Tällä direktiivillä olisi autettava Euroopan unionia siirtämään lähemmäksi ”kierrätysyhteiskuntaa”, jossa pyritään välttämään jätteen syntymistä ja käyttämään jätettä materiaalina. Erityisesti kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa vaaditaan toimenpiteitä,

⁽¹⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/20/EY (EUVL L 70, 16.3.2005, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2005/673/EY (EUVL L 254, 30.9.2005, s. 69).

⁽³⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁴⁾ EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1.

joiden tarkoituksena on varmistaa ensisijaisten jätevirtojen lajittelu niiden syntymispaikalla, keräys ja kierätykset. Tämän tavoitteen mukaisesti ja jätteen hyödyntämismahdollisuuksien helpottamiseksi tai parantamiseksi jäte olisi kerättävä erikseen, mikäli se on teknisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti toteutettavissa, ennen kuin siihen sovelletaan hyödyntämistoimia, joilla päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen.

- (27) Perustamissopimuksen 174 artiklan 2 kohdassa esitettyjen ennalta varautumisen periaatteen ja ennalta ehkäisevien toimien periaatteen panemiseksi täytäntöön on tarpeen asettaa yleiset ympäristötavoitteet jätehuollolle yhteisössä. Näiden periaatteiden mukaisesti on yhteisön ja jäsenvaltioiden tehtävänä luoda puitteet pilaamisen tai haitan aiheuttajien ehkäisemiseksi, vähentämiseksi tai mahdollisuuksien mukaan poistamiseksi alkuvaiheesta alkaen toteuttamalla toimenpiteitä, joilla poistetaan tunnettuja riskejä.
- (28) Jätehierarkia on yleensä ympäristön kannalta paras kokonaisvaihtoehto jätelainsäädännössä ja jätelaitteistossa, vaikka tällaisesta hierarkiasta poikkeaminen voi olla tarpeen yksittäisten jätevirtojen osalta, silloin kun se on perusteltua muun muassa tekniseen toteutettavuuteen, taloudelliseen hyväksyttävyyteen ja ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä.
- (29) On tarpeen säätää jätteen loppukäsittelylaitosten ja yksityisistä kotitalouksista kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen hyödyntämiseen tarkoitettujen laitosten yhteistyöverkostosta, jotta yhteisö voisi tulla kokonaisuudessaan omavaraiseksi jätteen loppukäsittelyn ja yksityisistä kotitalouksista kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen hyödyntämisen suhteen ja jotta jäsenvaltiot pääsisivät kukin erikseen lähemmäksi tätä tavoitetta, ottaen kuitenkin huomioon maantieteelliset olosuhteet tai tietyt tyyppisiin jätteisiin erikoistuneiden laitosten tarpeen.
- (30) Sovellettaessa jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006⁽¹⁾ mainitun asetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu sekalainen yhdyskuntajäte säilyy sekalaisena yhdyskuntajätteenä silloinkin, kun siihen sovelletaan jätekäsittelytoimenpidettä, joka ei olennaisesti muuta sen ominaisuuksia.
- (31) On tärkeää, että vaarallinen jäte merkitään kansainvälisten ja yhteisön normien mukaisesti. Jos tällainen jäte kerätään erikseen kotitalouksilta, tämän ei kuitenkaan olisi johdettava siihen, että kotitaloudet velvoitettaisiin täyttämään vaadittavat asiakirjat.
- (32) Jätehierarkian mukaisesti ja kaatopaikoille sijoitetusta jätteestä aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi on tärkeää helpottaa biojätteen erilliskeräystä ja sen asianmukaista käsittelyä, jotta tuotetaan ympäristön kannalta turvallisia komposti- ja muusta biojätteestä tuotettuja materiaaleja. Komissio tekee biojätehuoltoa koskevan arvioinnin jälkeen tarvittaessa ehdotuksia lainsäädäntötoimiksi.
- (33) Teknisiä vähimmäisvaatimuksia voidaan hyväksyä niille jätteenkäsittelytoimille, jotka eivät kuulu direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan, jos voidaan osoittaa, että tästä olisi hyötyä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun kannalta, ja jos yhteensovitulla lähestymistavalla tämän direktiivin täytäntöönpanoon voidaan varmistaa ympäristön ja ihmisten terveyden suojelu.
- (34) On tarpeen määritellä tarkemmin jätehuollon suunnitteluvaiheen soveltamisala ja sisältö sekä sisällyttää tällaisten jätehuoltosuunnitelmien laatimis- tai tarkistussprosessiin tarve ottaa huomioon jätteen syntymisen ja jätehuollon ympäristövaikutukset. Lisäksi olisi tarvittaessa otettava huomioon direktiivin 94/62/EY 14 artiklassa säädetyt jättesuunnitteluvaatimukset ja direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa tarkoitettu kaatopaikoille sijoitetavan biohajoavan jätteen määrän vähentämistä koskeva strategia.
- (35) Jäsenvaltiot voivat, sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa vaarantamatta, soveltaa tiettyihin jätteiden tuotajiin ympäristölupia tai yleisiä ympäristöä koskevia sääntöjä.
- (36) Jäsenvaltiot voivat asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukaisesti toteuttaa tarvittavat toimenpiteet estääkseen sellaiset jätteiden siirrot, jotka eivät ole niiden jätehuoltosuunnitelmien mukaisia. Mainitusta asetuksesta poiketen jäsenvaltioiden olisi saatava rajoittaa jätteiden siirtoa maahan käsiteltäviksi polttolaitoksissa, jotka luokitellaan hyödyntämislaitoksiksi, jos on osoitettu, että kotimaista jätettä olisi loppukäsiteltävä tai että tällaista jätettä olisi käsiteltävä tavalla, joka ei ole yhdenmukainen jäsenvaltioiden jätehuoltosuunnitelmien kanssa. On todettu, että tietyt jäsenvaltiot eivät ehkä pysty luomaan verkostoa, jossa niiden alueella olisi kaiken tyyppisiä lopulliseen hyödyntämiseen tarkoitettuja laitoksia.
- (37) Jotta voidaan parantaa tapaa, jolla jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimia edistetään jäsenvaltioissa, ja tämän alan parhaiden käytänteiden levittämisen helpottamiseksi on tarpeen tehostaa jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia säännöksiä ja asettaa jäsenvaltioille velvoite laatia jätteen syntymistä ehkäiseviä ohjelmia,

⁽¹⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.

joissa keskitytään keskeisiin ympäristövaikutuksiin ja otetaan huomioon tuotteiden ja materiaalien koko elinkaari. Tällaisilla toimenpiteillä olisi pyrittävä taloudellisen kasvun ja jätteen syntyymiseen liittyvien ympäristövaikutusten välisen yhteyden katkaisemiseen. Sidosryhmillä sekä suurella yleisöllä olisi oltava mahdollisuus osallistua ohjelmien laatimiseen ja niillä olisi oltava mahdollisuus saada valmiit ohjelmat käyttöönsä yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.

- (38) Taloudellisilla ohjauskeinoilla voi olla huomattava merkitys jätteen syntyymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevien tavoitteiden saavuttamisessa. Jätteellä on usein arvoa materiaalina, ja lisäämällä taloudellisten ohjauskeinojen käyttöä voidaan saavuttaa suurimmat mahdolliset ympäristöhyödyt. Tällaisten keinojen käyttöä olisi näin ollen edistettävä asianmukaisella tasolla samalla korostaen, että yksittäiset jäsenvaltiot voivat päättää niiden käytöstä.
- (39) Joitakin vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY ⁽²⁾ säännöksiä olisi muutettava vanhentuneiden säännösten poistamiseksi ja säädöksen selkeyden parantamiseksi. Ne olisi yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisen vuoksi sisällytettävä tähän direktiiviin. Direktiivissä 91/689/ETY säädetyt jätteiden sekoittamiskiellon soveltamisen selventämiseksi sekä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi olisi jätteiden sekoittamiskiellosta tehtävien poikkeusten oltava lisäksi parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukaisia, siten kuin se on määritelty direktiivissä 96/61/EY. Direktiivi 91/689/ETY olisi sen vuoksi kumottava.
- (40) Jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY ⁽³⁾ asiaankuuluvat säännökset olisi yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisen ja ympäristölle aiheutuvan hyödyn huomioon ottamiseksi sisällytettävä tähän direktiiviin ja direktiivi 75/439/ETY olisi sen vuoksi kumottava. Jäteöljyhuolto olisi toteutettava jätehierarkian ohjaavien periaatteiden mukaisesti ja etusija olisi annettava vaihtoehdoille, joilla päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen. Jäteöljyjen erilliskeräys on edelleen erittäin tärkeää asianmukaisen jäteöljyhuollon kannalta ja jäteöljyjen epäasianmukaisesta loppukäsittelystä aiheutuvien ympäristövahinkojen estämiseksi.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joita määrätään jäte-

huollosta vastaaville luonnollisille ja oikeushenkilöille, esimerkiksi jätteen tuottajille, haltijoille, välittäjille, kauppiaille, kuljettajille ja kerääjille, tai laitoksille tai yrityksille, jotka suorittavat jätteenkäsittelytoimia ja toteuttavat jätehuoltosuunnitelmia, mikäli nämä rikkovat tämän direktiivin säännöksiä. Jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa toimia niiden noudattamatta jättämisestä ja kunnostamistoimenpiteistä aiheutuneiden kustannusten perimiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EY) 2004/35/EY ⁽⁴⁾ soveltamista.

- (42) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti.
- (43) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta vahvistaa perusteet, jotka koskevat eräitä sellaisia kysymyksiä kuin edellytykset, joiden nojalla esinettä pidetään sivutuotteena, jätteeksi luokittelun päättymisen ja vaaralliseksi katsottavan jätteen määrittäminen. Komissiolle olisi lisäksi siirrettävä toimivalta mukauttaa liitteet tekniikan ja tieteen kehitykseen ja tarkentaa liitteessä II olevassa koodissa R 1 tarkoitettuja polttolaitoksia koskevan kaavan soveltamista. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja täydentää sitä lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (44) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽⁶⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ympäristön ja ihmisten terveyden suojeleminen, vaan se voidaan siten direktiivin laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

⁽¹⁾ EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 166/2006 (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/76/EY (EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91).

⁽⁴⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/21/EY (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 15).

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽⁶⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla suojellaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä tai vähentämällä jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia haittavaikutuksia sekä vähentämällä materiaalien käytöstä aiheutuvia kokonaisvaikutuksia ja parantamalla tällaisen käytön tehokkuutta.

2 artikla

Poikkeukset soveltamisalasta

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- ilmakehään joutuviin kaasumaisiin päästöihin;
 - maaperään (alkuperäisellä paikalla), mukaan lukien kaivamatonta pilaantunut maa-aines, eikä maaperään pysyvässä yhteydessä oleviin rakennuksiin;
 - maa-ainekseen ja muuhun luonnosta peräisin olevaan ainekseen, joka ei ole pilaantunut ja joka on kaivettu pois rakennustoimien aikana, kun on varmaa, että aines käytetään kaivupaikalla sellaisenaan rakennustarkoituksiin;
 - radioaktiivisiin jätteisiin;
 - käytöstä poistettuihin räjähteisiin;
 - ulosteisiin, jos ne eivät sisälly 2 kohdan b alakohtaan, olkiin ja muihin maa- tai metsätaloudesta peräisin oleviin luonnonmukaisiin, vaarattomiin aineksiin, joita käytetään maa- tai metsätaloudessa tai tällaiseen biomassaan perustuvassa energiantuotannossa soveltaen prosesseja tai menetelmiä, jotka eivät vahingoita ympäristöä eivätkä vaaranna ihmisten terveyttä.
2. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät myöskään kuulu, siltä osin kuin ne kuuluvat yhteisön muun lainsäädännön soveltamisalaan:
- jätevedet;
 - eläimistä saatavat sivutuotteet, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1774/2002 soveltamisalaan kuuluvat käsitellyt tuotteet, lukuun ottamatta niitä, jotka on tarkoitettu poltettaviksi, kaatopaikalle sijoitettaviksi tai käytettäväksi biokaasu- tai kompostointilaitoksissa;
 - sellaisten eläinten ruhot, jotka ovat kuolleet muulla tavoin kuin teurastamalla, mukaan lukien eläinkultaudin hävittä-

miseksi lopetetut eläimet, ja jotka loppukäsittellään asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti;

- mineraalivarojen etsimisestä, louhimisesta, käsittelystä ja varastoinnista sekä louhosten toiminnasta syntyvät jätteet, jotka kuuluvat direktiivin 2006/21/EY soveltamisalaan.

3. Sedimentit, jotka on uudelleensijoitettu vesistöjen pohjalle vesien ja vesiteiden hoitamiseksi tai tulvien ehkäisemiseksi taikka tulvien ja kuivuuden vaikutusten lieventämiseksi, jätetään tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, jos osoitetaan, että sedimentit ovat vaarattomia, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muun asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisia velvoitteita.

4. Erillisillä direktiiveillä voidaan antaa tiettyjä tapauksia koskevia erityisiä säännöksiä tai täydentää tämän direktiivin säännöksiä tiettyjen jätelajien jätehuollosta.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'jätteellä' mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija poistaa käytöstä, aikoo poistaa käytöstä tai on velvollinen poistamaan käytöstä;
- 'vaarallisella jätteellä' jätettä, jolla on yksi tai useampi liitteessä III lueteltu vaarallinen ominaisuus;
- 'jäteöljyllä' mitä tahansa mineraalipohjaista tai synteettistä voiteluainetta tai teollisuusöljyä, josta on tullut sopimatonta siihen käyttöön, johon se alun perin oli tarkoitettu, kuten käytettyjä polttomootoriöljyjä, vaihteistoöljyjä, voiteluöljyjä, turbiineissa käytettäviä öljyjä ja hydraulikkaöljyjä;
- 'biojätteellä' biohajoavaa puutarha- ja puistojetettä, kotitalouksista, ravintoloista, catering-palveluista ja vähittäisliikkeistä peräisin olevaa elintarvike- ja keittiöjätettä sekä elintarviketehtaista peräisin olevaa vastaavaa jätettä;
- 'jätteen tuottajalla' jokaista, jonka toiminta tuottaa jätettä (alkuperäinen jätteen tuottaja) tai joka suorittaa esikäsittelyä, sekoittamista tai muunlaista toimintaa, jonka tuloksena kyseisen jätteen luonne tai koostumus muuttuu;
- 'jätteen haltijalla' jätteen tuottajaa taikka luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa jäte on;
- 'kauppiaalla' mitä tahansa yritystä, joka toimii toimeksiantajana jätteen ostossa ja sen jälkeisessä myynissä, mukaan lukien kauppiat, jotka eivät ota jätettä fyysisesti haltuunsa;
- 'välittäjällä' mitä tahansa yritystä, joka järjestää jätteen hyödyntämisen tai loppukäsittelyn toisten puolesta, mukaan lukien välittäjät, jotka eivät ota jätettä fyysisesti haltuunsa;

- 9) 'jätehuollolla' jätteen keräystä, kuljetusta, hyödyntämistä ja loppukäsittelyä, mukaan lukien tällaisten toimintojen valvonta ja loppusijoituspaikkojen jälkihoito sekä kauppiaina tai välittäjänä toteutetut toimet;
- 10) 'keräyksellä' jätteiden kokoamista, mukaan lukien jätteen alustava lajittelu ja alustava varastointi sen kuljettamiseksi jätteenkäsittelylaitokseen;
- 11) 'ehkäisemisellä' toimenpiteitä, jotka toteutetaan ennen kuin aineesta, materiaalista tai tuotteesta tulee jätettä ja joilla vähennetään:
- a) jätteen määrää, mukaan lukien tuotteiden uudelleenkäyttö tai niiden elinkaaren pidentäminen;
- b) syntyneen jätteen haittavaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen; tai
- c) haitallisten aineiden pitoisuuksia materiaaleissa ja tuotteissa.
- 12) 'uudelleenkäytöllä' tointa, jonka avulla tuotteet tai osat, jotka eivät ole jätettä, voidaan käyttää uudelleen samassa tarkoituksessa, jota varten ne on suunniteltu;
- 13) 'käsittelyllä' hyödyntämis- tai loppukäsittelytoimia, mukaan lukien hyödyntämisen tai loppukäsittelyn valmistelu;
- 14) 'hyödyntämisellä' tointa, jonka pääasiallisena tuloksena jätettä voidaan käyttää hyödylliseen tarkoitukseen joko tuotantolaitoksessa tai yleensä taloudessa korvaamalla muita materiaaleja, joita olisi muutoin käytetty erityiseen tarkoitukseen, tai jätteen valmistelemista tällaista tarkoitusta varten. Liitteessä II on esimerkkiluettelo hyödyntämistoimista;
- 15) 'valmistelulla uudelleenkäyttöön' tarkistamis-, puhdistamis- tai korjaamistarkoituksessa toteutettavia hyödyntämistoimia, joiden avulla tuotteet tai tuotteiden osat, joista on tullut jätettä, valmistellaan siten, että niitä voidaan käyttää uudelleen ilman mitään muuta esikäsittelyä;
- 16) 'kierrätyksellä' hyödyntämistointa, jossa jätemateriaalit käsitellään uudelleen tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin. Siihen sisältyy eloperäisen aineksen uudelleenkäsittely, mutta ei energian hyödyntäminen eikä uudelleenkäsittely materiaaleiksi, joita käytetään polttoaineina tai maantäyttötoimiin;
- 17) 'jäteöljyjen uudistamisella' kierrätystointa, jolla perusöljyjä voidaan tuottaa jalostamalla jäteöljyjä ja erityisesti poistamalla tällaisiin öljyihin sisältyvät epäpuhtaudet, hapettumistuotteet ja lisäaineet;

- 18) 'loppukäsittelyllä' tointa, joka ei ole hyödyntämistä, vaikka toimen toissijaisena seurauksena olisi aineiden tai energian talteenotto. Liitteessä I on esimerkkiluettelo loppukäsittelytoimista;
- 19) 'parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla' direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

4 artikla

Sivutuotteet

1. Sellaisen tuotantoprosessin tuloksena syntynyttä ainetta tai esinettä, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole tämän aineen tai esineen valmistaminen, voidaan pitää sivutuotteena eikä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna jätteenä ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) aineen tai esineen jatkokäyttö on varmaa;
- b) ainetta tai esinettä voidaan käyttää suoraan ilman muuta kuin tavalliseksi katsottavaa teollista lisäkäsittelyä;
- c) aine tai esine syntyy olennaisena osana tuotantoprosessia; ja
- d) jatkokäyttö on laillista eli aine tai esine täyttää kaikki asiaankuuluvat, sen erityiseen käyttöön liittyvät tuotetta, ympäristöä ja terveydensuojelua koskevat vaatimukset eikä aiheuta haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle tai ihmisten terveydelle.

2. Edellä 1 kohdassa määriteltyjen edellytysten pohjalta voidaan hyväksyä toimenpiteitä, joilla määritellään perusteet, jotka yksittäisten aineiden tai esineiden on täytettävä, jotta niitä voidaan pitää sivutuotteina eikä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna jätteenä. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5 artikla

Jätteen luokittelun päättymisen

1. Tietty jätteet lakkaavat olemasta 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jätettä, kun ne ovat läpikäyneet hyödyntämistoimen ja ovat seuraavien edellytysten mukaisesti laadittujen arviointiperusteiden mukaiset:

- a) ainetta tai esinettä käytetään yleisesti tiettyyn tarkoitukseen;
- b) aineelle tai esineelle on olemassa markkinat tai kysyntää;

c) aine tai esine täyttää a alakohdassa tarkoitettujen tiettyjen tarkoitusten mukaiset tekniset vaatimukset ja on tuotteisiin sovellettavien olemassa olevien säännösten ja standardien mukainen; ja

d) aineen tai esineen käytöstä ei aiheudu haitallisia kokonaisvaikutuksia ympäristölle eikä ihmisten terveydelle.

Näihin perusteisiin sisältyy tarvittaessa epäpuhtauksien raja-arvoja.

2. Tällaisten arviointiperusteiden hyväksymistä ja jätteen yksilöimistä koskevista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäte, joka lakkaa olemasta jätettä 1 ja 2 kohdan mukaisesti, lakkaa olemasta jätettä myös sovellettaessa direktiiveissä 94/62/EY, 2000/53/EY, 2002/96/EY ja 2006/66/EY ja muussa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä säädettyjä hyödyn-tämis- ja kierrätystavoitteita.

4. Jos yhteisön tasolla ei ole vahvistettu perusteita 1 ja 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jäsenvaltiot voivat soveltuvan oikeuskäytännön huomioon ottaen päättää tapauskohtaisesti, onko jokin jäte lakannut olemasta jätettä. Niiden on ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti silloin kun tätä edellytetään mainitussa direktiivissä.

6 artikla

Jäteluettelo

1. Toimenpiteet, jotka koskevat komission päätöksellä 2000/532/EY laaditun jäteluettelon saattamista ajan tasalle, ja joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, päätetään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Jäteluetteloon sisällytetään vaaralliset jätteet ja siinä otetaan huomioon jätteen alkuperä ja koostumus sekä tarvittaessa vaarallisten aineiden pitoisuuksien raja-arvot. Jäteluettelo on sitova siltä osin kuin on kyse vaaralliseksi jätteeksi katsottavan jätteen määrittelystä. Aineen tai esineen sisällyttäminen luetteloon ei tarkoita, että se on kaikissa tapauksissa jätettä. Aine tai esine katsotaan jätteeksi ainoastaan, jos se on 3 artiklan 1 kohdassa olevan määritelmän mukainen.

2. Jäsenvaltio voi pitää jätettä vaarallisena jätteenä, vaikka sitä ei ole sellaiseksi merkitty jäteluetteloon, jos sillä on yksi tai

useampi liitteessä III lueteltu ominaisuus. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle 34 artiklan 1 kohdan mukaisessa kertomuksessa ja annettava komissiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot. Saatujen ilmoitusten perusteella luetteloa tarkistetaan, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta.

3. Jos jäsenvaltio voi esittää selvityksen, joka osoittaa, että tietyllä luetteloon vaaralliseksi jätteeksi merkityllä jätteellä ei ole liitteessä III lueteltuja ominaisuuksia, se voi katsoa kyseisen jätteen olevan vaaratonta jätettä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle 34 artiklan 1 kohdan mukaisessa kertomuksessa ja esitettävä komissiolle tarvittava selvitys. Saatujen ilmoitusten perusteella luetteloa tarkistetaan, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta.

4. Toimenpiteistä luettelon tarkistamiseksi, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta 2 ja 3 kohdan mukaisesti, ja joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

II LUKU

Yleiset vaatimukset

7 artikla

Laajennettu tuottajan vastuu

1. Tehostaakseen jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja jätteiden hyödyntämistä jäsenvaltiot voivat toteuttaa lainsäädännöllisiä tai muita toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että luonnollisilla tai oikeushenkilöillä, jotka ammattimaisesti kehittävät, valmistavat, prosessoivat, käsittelevät tai myyvät tuotteita (tuotteen tuottaja) on laajennettu tuottajan vastuu.

Tällaisiin toimenpiteisiin voivat kuulua palautettujen tuotteiden ja sellaisten jätteiden vastaanottaminen, jotka jäävät jäljelle kyseisten tuotteiden käytön jälkeen, sekä tätä seuraava jätehuolto ja taloudellinen vastuu tällaisesta toiminnasta.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä edistääkseen tuotteiden suunnittelua siten, että voidaan vähentää tuotteiden ympäristövaikutuksia ja jätteiden syntymistä tuotannon ja sitä seuraavan tuotteiden käytön aikana ja että varmistetaan, että jätteeksi muuttuneiden tuotteiden hyödyntäminen ja loppukäsittely tapahtuu 10 ja 11 artiklan mukaisesti.

Tällaisilla toimenpiteillä voidaan rohkaista muun muassa sellaisten tuotteiden kehittämistä, tuotantoa ja markkinoille saatamista, jotka ovat monikäyttöisiä ja teknisesti kestäviä ja jotka jätteeksi muututtuaan ovat sopivia asianmukaisesti ja turvallisesti hyödynnettäviksi ja ympäristön kannalta asianmukaisesti loppukäsiteltäviksi.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/96/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 81).

3. Laajennettua tuottajan vastuuta soveltaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon tekninen toteutettavuus ja taloudellinen hyväksyttävyys sekä ympäristöä, ihmisten terveyttä ja yhteiskuntaa koskevat kokonaisvaikutukset sekä otettava huomioon tarve varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.

4. Laajennetun tuottajan vastuun soveltaminen ei rajoita 13 artiklan 1 kohdassa säädettyä vastuuta jätehuollosta.

8 artikla

Hyödyntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäte hyödynnetään 10 ja 11 artiklan mukaisesti.

2. Jos se on tarpeen 1 kohdan noudattamiseksi ja hyödyntämisen helpottamiseksi tai parantamiseksi, jätteet on kerättävä erillään muista jätteistä, mikäli se on teknisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti toteutettavissa, eikä niitä saa sekoittaa muihin jätteisiin tai muihin materiaaleihin, joilla on erilaisia ominaisuuksia.

9 artikla

Loppukäsittely

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäte loppukäsitetään, jos sitä ei hyödynnetä 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

10 artikla

Ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätehuolto tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä sekä erityisesti:

- a) ettei vaaranneta vesiä, ilmaa, maaperää, kasveja eikä eläimiä;
- b) ettei aiheuteta melu- eikä hajuhaittoja; ja
- c) ettei vahingoiteta maaseutua eikä erityistä merkitystä omaavia kohteita.

11 artikla

Jätehierarkia

1. Seuraavaa jätehierarkiaa sovelletaan ohjaavana periaatteena jätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevassa lainsäädännössä ja politiikassa:

- a) ennaltaehkäisy;
- b) uudelleenkäytön valmistelu;

c) kierrätys;

d) muu hyödyntäminen, esimerkiksi energiana; ja

e) loppukäsittely.

2. Soveltaessaan 1 kohdassa tarkoitettua jätehierarkiaa jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sellaisten vaihtoehtojen edistämiseksi, joilla päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen. Tämä voi edellyttää tiettyjen jätevirtojen osalta hierarkiasta poikkeamista, kun tämä on perusteltua elinkaariajattelun mukaisesti tällaisen jätteen syntymistä ja jätehuoltoa koskevien kokonaisvaikutusten osalta.

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon yleiset ennaltaehkäisyä, kestävyyttä, teknistä toteutettavuutta ja taloudellista hyväksyttävyyttä ja luonnonvarojen suojelua koskevat ympäristönsuojeluperiaatteet sekä ympäristöä, ihmisten terveyttä, taloutta ja yhteiskuntaa koskevat kokonaisvaikutukset 1 ja 10 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Kustannukset

1. Aiheuttamisperiaatteen mukaisesti jätteen alkuperäisen tuottajan taikka nykyisen tai aiemman jätteen haltijan on vastattava jätehuollon kustannuksista.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajan, jonka tuotamasta tuotteesta jäte on peräisin, on vastattava osittain tai kokonaan jätehuollon kustannuksista ja että tällaisten tuotteiden jakelijat voivat osallistua näihin kustannuksiin.

III LUKU

Jätehuolto

13 artikla

Vastuu jätehuollosta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteen alkuperäinen tuottaja tai muu haltija huolehtii itse jätteiden käsittelystä tai antaa jätteiden käsittelyn kauppiaan tai jätteenkäsittelytoimia suorittavan laitoksen tai yrityksen, taikka yksityisen tai julkisen jätteiden kerääjän tehtäväksi 10 ja 11 artiklan mukaisesti.

2. Kun jäte siirretään alkuperäiseltä tuottajalta tai haltijalta jollekin 1 kohdassa tarkoitetuista luonnollisista tai oikeushenkilöistä esikäsittäväksi, vastuu hyödyntämis- tai loppukäsittelytoimen suorittamisesta ei yleensä lakkaa.

Jäsenvaltiot voivat määritellä vastuun edellytykset ja päättää, missä tapauksissa alkuperäisellä tuottajalla säilyy vastuu koko käsittelyketjusta ja missä tapauksissa tuottajan ja haltijan vastuu voidaan jakaa tai siirtää käsittelyketjun toimijoiden välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1013/2006 soveltamista.

3. Jäsenvaltiot voivat 7 artiklan mukaisesti päättää, että tuottajan, jonka tuottamasta tuotteesta jäte on peräisin, on huolehdittava osittain tai kokonaan jätehuollosta ja että tällaisen tuotteen jakelijat voivat osallistua vastuun jakamiseen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueella ammattimaisesti jätteitä keräävät tai kuljettavat laitokset tai yritykset toimittavat kerätyt ja kuljetetut jätteet 10 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti asianmukaisiin käsittelylaitoksiin.

14 artikla

Omavaraisuus- ja läheisyysperiaate

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa silloin kun tämä on tarpeen tai suositeltavaa, perustaakseen yhtenäisen ja riittävän jätteiden loppukäsittelylaitosten sekä yksityisistä kotitalouksista kerätyn ja muilta tuottajilta samaan kuljetukseen kerätyn sekalaisten yhdyskuntajätteen hyödyntämistä suorittavien laitosten verkoston. Laitosverkostoa perustettaessa on otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka.

Asetuksesta (EY) N:o 1013/2006 poiketen jäsenvaltiot voivat verkostoaan suojellakseen rajoittaa jätteen siirtoja maahan käsiteltäväksi hyödyntämislaitoksiksi katsottavissa jätteenpolttolaitoksissa, jos on osoitettu, että tällaisten siirtojen seurauksena kotimaista jätettä olisi loppukäsiteltävä tai että jätettä olisi käsiteltävä tavalla, joka ei ole yhdenmukainen jäsenvaltioiden jätehuoltosuunnitelmien kanssa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle. Jäsenvaltiot voivat myös rajoittaa lähtevien jätteiden siirtoja asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 säädettyistä ympäristönsuojelusyistä.

2. Verkoston on oltava siten suunniteltu, että yhteisö tulee kokonaisuudessaan omavaraiseksi jätteen loppukäsittelyn sekä 1 kohdassa tarkoitetun jätteen hyödyntämisen suhteen ja että jäsenvaltiot voivat kukin erikseen päästä lähemmäksi mainittua tavoitetta ottaen kuitenkin huomioon maantieteelliset olosuhteet tai tiettyihin jätelajeihin erikoistuneiden laitosten tarpeen.

3. Verkoston avulla on oltava myös mahdollista loppukäsittää jätteitä tai hyödyntää 1 kohdassa tarkoitettuja jätteitä jossakin lähimmistä asianmukaisista laitoksista sopivimpien

menetelmien ja teknologioiden avulla siten, että varmistetaan korkeatasoinen ympäristön ja kansanterveyden suojeleminen.

4. Läheisyys- ja omavaraisuusperiaate eivät tarkoita sitä, että kullakin jäsenvaltiolla olisi oltava kaiken tyyppisiä lopulliseen hyödyntämiseen tarkoitettuja laitoksia alueellaan.

15 artikla

Vaarallisten jätteiden sekoittamiskielto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei vaarallista jätettä sekoiteta muihin luokkiin kuuluvan vaarallisen jätteen eikä muiden jätteiden, aineiden tai materiaalien kanssa. Sekoittamisella tarkoitetaan myös vaarallisten aineiden laimentamista.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia sekoittamisen edellyttäen, että:

- a) jätteiden sekoittamisen suorittaa laitos tai yritys, jolla on 20 artiklan mukainen lupa;
- b) edellä 10 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät eivätkä jätehuollon haittavaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön lisäänty; ja
- c) sekoittamistoimi on parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukainen.

3. Jos vaarallista jätettä on sekoitettu 1 kohdan säännösten vastaisesti, jätteet on tarvittaessa ja silloin kuin se on mahdollista eroteltava 10 artiklan noudattamiseksi, jollei teknistä ja taloudellista toteutettavuutta koskevista perusteista muuta johdu.

16 artikla

Vaarallisten jätteiden merkinnät

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaaralliset jätteet on keräyksen, kuljetuksen ja väliaikaisen varastoinnin aikana pakattu ja merkitty voimassa olevien kansainvälisten ja yhteisön vaatimusten mukaisesti.

2. Jos vaarallista jätettä siirretään jäsenvaltiossa, sen mukana on oltava asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä I B mainitut asiaankuuluvat tiedot sisältävä yksilöivä asiakirja, joka voi olla sähköisessä muodossa.

17 artikla

Kotitalouksien tuottamat vaaralliset jätteet

Kotitalouksien tuottamaan sekalaiseen jätteeseen ei sovelleta 15, 16 ja 32 artiklaa.

Kotitalouksien tuottaman vaarallisen jätteen erillisiin jakeisiin ei sovelleta 16 ja 32 artiklaa ennen kuin laitos tai yritys, joka on saanut luvan tai joka on rekisteröity 20 tai 23 artiklan mukaisesti, on hyväksynyt jätteen kerättäväkseen, loppukäsitteltäväkseen tai hyödynnettäväkseen.

18 artikla

Jäteöljyt

1. Rajoittamatta 15 ja 16 artiklassa säädettyjen vaarallisen jätteen jätehuoltoon liittyvien velvoitteiden soveltamista jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

- a) jäteöljyt kerätään erikseen, jos se on teknisesti mahdollista;
- b) jäteöljyt käsitellään 10 ja 11 artiklan mukaisesti;
- c) ominaisuuksiltaan erilaisia jäteöljyjä ei sekoiteta eikä jäteöljyjä sekoiteta muunlaisten jätteiden tai aineiden kanssa, jos se on teknisesti mahdollista ja taloudellisesti hyväksyttävää tai jos tällainen sekoittaminen haittaa niiden käsittelyä.

2. Jäteöljyjen erillistä keräilyä ja jäteöljyjen asianmukaista käsittelyä varten jäsenvaltiot voivat kansallisten edellytystensä mukaisesti soveltaa lisätoimenpiteitä, kuten teknisiä vaatimuksia, tuottajan vastuuta, taloudellisia ohjauskeinoja tai vapaaehtoisia sopimuksia.

3. Jos jäteöljyille on kansallisessa lainsäädännössä asetettu uudistamista koskevia vaatimuksia, jäsenvaltiot voivat säätää, että tällaiset jäteöljyt on uudistettava, jos se on teknisesti mahdollista, ja, jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1013/2006 11 ja 12 artiklaa, rajoittaa jäteöljyjen rajatylittäviä siirtoja alueeltaan polttolaitokseen tai rinnakkaispolttolaitokseen asettaakseen jäteöljyjen uudistamisen etusijalle.

19 artikla

Biojäte

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittaessa ja 10 ja 11 artiklan mukaisesti toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on edistää:

- a) biojätteen erilliskeräystä;

b) biojätteen käsittelyä tavalla, joka täyttää korkeatasoisen ympäristönsuojelun vaatimukset;

c) biojätteestä tuotettujen, ympäristön kannalta turvallisten materiaalien käyttöä.

Komissio suorittaa biojätehuoltoa koskevan arvioinnin tehdäkseen tarvittaessa sitä koskevan ehdotuksen.

IV LUKU

Luvat ja rekisteröityminen

20 artikla

Lupien myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikilla laitoksilla tai yrityksillä, jotka aikovat käsitellä jätettä, on toimivaltaisen viranomaisen myöntämä lupa.

Luvissa on määriteltävä vähintään seuraavat seikat:

- a) käsiteltävän jätteen lajit ja määrät;
- b) kutakin luvassa hyväksyttyä toimintotyyppiä koskevat tekniset ja mahdolliset muut vaatimukset, jotka ovat tarpeen kyseisen jätteidenkäsittelypaikan osalta;
- c) toteutettavat turva- ja varotoimet;
- d) kuhunkin toimintotyyppiin sovellettava menetelmä;
- e) tarpeelliset seuranta- ja valvontatoimet;
- f) tarpeelliset käytöstä poistamista ja jälkihoitoa koskevat säännökset.

2. Luvat voidaan myöntää määräajaksi, ja ne voidaan uusia.

3. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että käytettäväksi suunniteltu käsittelytapa ei ole ympäristönsuojelun kannalta hyväksyttävä erityisesti silloin, kun käsittelytapa ei ole 10 artiklan mukainen, sen on evättävä lupa.

4. Lupien, jotka koskevat energian hyödyntämisen käsittävää polttoa tai rinnakkaispolttoa, edellytyksenä on, että energia hyödynnetään hyvin tehokkaasti.

5. Edellyttäen, että tämän artiklan vaatimuksia noudatetaan, mikä hyvänsä muun kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla myönnetty lupa voidaan yhdistää 1 kohdan nojalla vaadittavan luvan kanssa yhteiseksi luvaksi, jos näin menetellen voidaan välttää, että toiminnanharjoittajan tai toimivaltaisen viranomaisen on annettava samat tiedot tai tehtävä sama työ uudelleen.

21 artikla

Poikkeukset luvanvaraisuudesta

Jäsenvaltiot voivat myöntää laitoksille tai yrityksille poikkeuksen 20 artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta seuraavien toimien osalta:

- a) niiden oman vaarattoman jätteen loppukäsittely tuotanto-paikalla; tai
- b) jätteen hyödyntäminen.

22 artikla

Poikkeuksia koskevat edellytykset

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää 21 artiklassa säädettyjä poikkeuksia, sen on vahvistettava kunkin toimintotyyppin osalta yleiset säännöt, joissa määritellään poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvan jätteen lajit ja määrät sekä käytettävä käsittelymenetelmä.

Näiden sääntöjen on oltava sellaiset, että varmistetaan jätteiden käsittely 10 artiklan mukaisesti. Mainituissa säännöissä olisi 21 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen loppukäsittelytoimien osalta otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen yleisten sääntöjen lisäksi jäsenvaltioiden on säädettävä vaarallisia jätteitä koskeviin poikkeuksiin liittyvistä erityisedellytyksistä, mukaan luettuina toimintotyytit sekä muut mahdolliset jätteiden eri hyödyntämismenetelmien käyttämistä koskevat tarpeelliset vaatimukset, ja tarvittaessa jätteen sisältämien vaarallisten aineiden raja-arvot sekä päästöjen raja-arvot.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedot 1 ja 2 kohdan mukaisesti vahvistetuista yleisistä säännöistä.

23 artikla

Rekisteröinti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomaisen pitää rekisteriä seuraavista toimijoista, jos luvanvaraisuus ei koske niitä:

- a) laitokset ja yritykset, jotka keräävät tai kuljettavat jätettä ammattimaisesti;
- b) kauppiat tai välittäjät; ja
- c) laitokset tai yritykset, joita koskevat 21 artiklan mukaiset poikkeukset luvanvaraisuudesta.

24 artikla

Vähimmäisvaatimukset

1. Niitä käsittelytoimia, jotka edellyttävät 20 artiklan mukaista lupaa, koskevia teknisiä vähimmäisvaatimuksia voidaan

hyväksyä, jos on olemassa selvitys siitä, että tällaisista vähimmäisvaatimuksista olisi hyötyä ihmisten terveyden suojelun ja ympäristönsuojelun kannalta. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Tällaiset vähimmäisvaatimukset koskevat vain niitä jätteenkäsittelytoimintoja, jotka eivät kuulu tai joita ei ole asianmukaista sisällyttää direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan.

3. Vähimmäisvaatimusten on:

- a) kohdistuttava jätteenkäsittelytoiminnan merkityksellisimpiin ympäristövaikutuksiin;
- b) varmistettava, että jätteitä käsitellään 10 artiklan mukaisesti;
- c) otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka; ja
- d) otettava tarvittaessa huomioon käsittelyn laatuun ja prosessin asettamiin vaatimuksiin liittyviä tekijöitä.

4. Toiminnoille, jotka on 23 artiklan a ja b alakohdan mukaisesti rekisteröitävä, hyväksytään vähimmäisvaatimuksia, jos esitetään selvitys siitä, että tällaisista vähimmäisvaatimuksista olisi hyötyä ihmisten terveyden suojelun ja ympäristönsuojelun tai sisämarkkinahäiriöiden välttämisen kannalta, mukaan lukien kerääjien, kuljettajien, kauppiain ja välittäjien teknistä pätevyyttä koskevat tekijät.

Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

Suunnitelmat ja ohjelmat

25 artikla

Jätehuoltosuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset laativat 1, 10, 11 ja 14 artiklan mukaisesti yhden tai useita jätehuoltosuunnitelmia.

Näiden suunnitelmien on erikseen tai yhdessä katettava kyseisen jäsenvaltion koko maantieteellinen alue.

2. Jätehuoltosuunnitelmissa on oltava analyysi kyseisen maantieteellisen alueen nykyisestä jätehuoltotilanteesta sekä toteutettavat toimenpiteet, joilla parannetaan ympäristön kannalta kestävä jätteen uudelleenikäytön valmistelua, kierrätystä, hyödyntämistä ja loppukäsittelyä, sekä arvio siitä, miten suunnitelma tukee tämän direktiivin tavoitteiden toteuttamista ja säännösten täytäntöönpanoa.

3. Jätehuoltosuunnitelmien on sisällettävä, tarvittaessa ja ottaen huomioon suunnitelmassa käsiteltävän alueen maantieteellinen taso ja kattavuus, vähintään seuraavat:

- a) alueella syntyneen jätteen sekä kansallisen alueen ulkopuolelle tai kansalliselle alueelle todennäköisesti siirrettävän jätteen laji, määrä ja alkuperä sekä arvio jätevirtojen kehityksestä tulevaisuudessa;
- b) nykyiset keräysjärjestelmät ja tärkeimmät loppukäsittely- ja hyödyntämislaitokset, mukaan lukien mahdolliset jäteöljyjä, vaarallisia jätteitä tai yhteisön erityislainsäädännössä säännellyjä jätevirtoja koskevat erityisjärjestelyt;
- c) arvio uusien keräilyjärjestelmien, nykyisten jätelaitosten sulkemisen ja 14 artiklan mukaisen uuden jätelaitosinfrastruktuurin tarpeesta sekä tarvittaessa niihin liittyvistä investoinneista;
- d) riittävät tiedot laitosalueiden sijoittautumisperiaatteiden määrittämisestä sekä tarvittaessa tiedot tulevien loppukäsittelylaitosten tai merkittävien hyödyntämislaitosten kapasiteetista;
- e) yleiset jätehuoltopolitiikat, mukaan lukien suunnitellut jätehuoltotekniikat ja -menetelmät, tai sellaista jätettä koskevat politiikat, joka aiheuttaa erityisiä jätehuolto-ongelmia.

4. Jätehuoltosuunnitelma voi sisältää suunnitellun alueen maantieteellinen taso ja kattavuus huomioon ottaen seuraavaa:

- a) jätehuoltoon liittyvät organisatoriset näkökohdat, mukaan lukien kuvaus vastuunjaosta jätehuoltoa toteuttavien julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä;
- b) arvio taloudellisten ja muiden ohjauskeinojen käytön hyödyllisyydestä ja soveltuvuudesta erilaisten jäteongelmien ratkaisun kannalta, ottaen huomioon tarve huolehtia sisämarkkinoiden häiriöttömästä toiminnasta;
- c) suurelle yleisölle tai tietyille kuluttajaryhmälle suunnatut valistuskampanjat ja tiedotusaineisto;
- d) vanhat pilaantuneet loppusijoitusalueet ja toimenpiteet niiden kunnostamiseksi.

5. Jätehuoltosuunnitelmien on oltava direktiivin 94/62/EY 14 artiklassa säädettyjen jätehuoltosuunnitelmia koskevien vaatimusten ja direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa tarkoitetun kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrän vähentämistä koskevan strategian mukaisia.

26 artikla

Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on 1 ja 11 artiklan mukaisesti hyväksyttävä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*).

(*) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Tällaiset ohjelmat on tarpeen mukaan joko sisällytettävä 25 artiklassa säädettyihin jätehuoltosuunnitelmiin tai ympäristöpolitiikkaa koskeviin muihin ohjelmiin, tai niiden on oltava erillisiä ohjelmia. Jos tällainen ohjelma sisältyy jätehuoltosuunnitelmaan tai muihin ohjelmiin, jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet on osoitettava selkeästi.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyissä ohjelmissa on vahvistettava jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet. Jäsenvaltioiden on kuvattava nykyiset jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet ja arvioitava liitteessä IV esitetyjä toimenpiteitä koskevien esimerkkien tai muiden aiheellisten toimenpiteiden hyödyllisyys.

Tällaisten tavoitteiden ja toimenpiteiden päämääränä on oltava talouskasvun ja jätteen syntymiseen liittyvien ympäristövaikutusten välisen yhteyden katkaiseminen.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä asianmukaisia laadullisia ja määrällisiä erityisiä vertailuperusteita jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia hyväksyttyjä toimenpiteitä varten, jotta toimenpiteiden edistymistä voidaan seurata ja arvioida, ja ne voivat vahvistaa muita kuin 4 kohdassa tarkoitettuja erityisiä laadullisia ja määrällisiä tavoitteita ja indikaattoreita tätä samaa tarkoitusta varten.

4. Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden indikaattoreita voidaan hyväksyä 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Komissio laatii ohjeet avustukseen jäsenvaltioita ohjelmien valmistelussa.

27 artikla

Suunnitelmien ja ohjelmien arviointi ja uudelleentarkastelu

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätehuoltosuunnitelmat ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat arvioidaan vähintään joka kuudes vuosi ja että ne tarkistetaan tarvittaessa.

28 artikla

Yleisön osallistuminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiaankuuluvilla sidosryhmillä, viranomaisilla ja yleisöllä on mahdollisuus osallistua jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien laatimiseen ja että he voivat saada ohjelmat käyttöönsä niiden valmistuttua direktiivin 2003/35/EY tai tarvittaessa tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY (¹) mukaisesti. Jäsenvaltioiden on asetettava suunnitelmat ja ohjelmat yleisön saatavilla olevalle verkkosivustolle.

(¹) EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

29 artikla

Yhteistyö

Jäsenvaltioiden on tehtävä tarvittaessa yhteistyötä muiden asianomaisten jäsenvaltioiden sekä komission kanssa jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien laatimiseksi 25 ja 26 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Komissiolle toimitettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 25 ja 26 artiklassa tarkoitetut jätehuoltosuunnitelmat ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat, kun ne on hyväksytty, sekä niihin tehdyistä merkittävistä muutoksista

2. Lomake, jota käyttäen tiedot suunnitelmien ja ohjelmien hyväksymisestä ja niihin tehdyistä merkittävistä muutoksista on toimitettava, hyväksytään 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VI LUKU

Tarkastukset ja asiakirja-aineisto

31 artikla

Tarkastukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on määrääjain ja asianmukaisesti tarkastettava jätteitä käsittelevät laitokset ja yritykset, jotka keräävät tai kuljettavat jätteitä ammattimaisesti, välittäjät ja kauppiat sekä laitokset ja yritykset, jotka tuottavat vaarallista jätettä.

2. Jätteiden keräys- ja kuljetustoimia koskevien tarkastusten on katettava kerätyn ja kuljetetun jätteen lähtöpaikka, laatu, määrä ja määränpää.

3. Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointi-järjestelmän (Community Eco-Management and Audit Scheme, EMAS) mukaisesti saadut rekisteröinnit erityisesti tarkastusten tiheyden ja tehokkuuden osalta.

32 artikla

Kirjaaminen

1. Edellä 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja yritysten, vaarallisen jätteen tuottajien ja laitosten ja yritysten, jotka keräävät ja kuljettavat vaarallista jätettä ammattimaisesti tai jotka toimivat vaarallisen jätteen kauppiaina ja välittäjinä, on pidettävä kirjaa jätteen määrästä, laadusta ja alkuperästä sekä tarvittaessa määränpäästä, keräilytiheydestä, kuljetustavasta ja käsittelymenetelmistä, ja annettava nämä tiedot pyydettyä toimivaltaisille viranomaisille.

2. Vaarallista jätettä koskevat tiedot on säilytettävä vähintään kolme vuotta, paitsi jos kyseessä ovat vaarallista jätettä kuljettavat laitokset tai yritykset, joiden on säilytettävä tällaisia tietoja vähintään 12 kuukautta.

Toimivaltaisille viranomaisille tai jätteen aikaisemmalle haltijalle on pyynnöstä esitettävä asiakirjaselvitys suoritetuista jätehuolto-toimista.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että myös muun kuin vaarallisen jätteen tuottajat noudattavat 1 ja 2 kohdan säännöksiä.

33 artikla

Täytäntöönpano ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätteen hylkäämisen tai valvomattoman sijoittamisen taikka valvomattoman jätehuollon kieltämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

VII LUKU

Loppusäännökset

34 artikla

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi toimitettava komissiolle tiedot tämän direktiivin täytäntöönpanosta antamalla sähköisessä muodossa oleva alakohtainen kertomus. Kertomuksessa on oltava tietoja myös jäteöljyhuollosta ja edistymisestä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanossa.

Kertomus on laadittava eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjehtämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY⁽¹⁾ 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti komission valmistaman kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota se koskee.

2. Komissio lähettää kyselylomakkeen tai kaavan jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen jakson alkua, jota alakohdainen kertomus koskee.

3. Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut 1 kohdan mukaiset jäsenvaltioiden alakohtaiset kertomukset.

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

4. Ensimmäisessä kertomuksessa, joka laaditaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*), komissio tarkastelee tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja tekee tarvittaessa ehdotuksen direktiivin tarkistamisesta. Kertomuksessa arvioidaan jäsenvaltioiden olemassa olevia jätteen syntymisen ehkäisyä koskevia ohjelmia, tavoitteita ja indikaattoreita 30 artiklan nojalla annettujen tietojen pohjalta sekä tarkastellaan yhteisön tason ohjelmien, tavoitteiden ja indikaattoreiden tarkoituksenmukaisuutta.

35 artikla

Tulkinta ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen

1. Komissio voi laatia ohjeita, jotka koskevat 3 artiklan 14 ja 18 kohdassa olevien hyödyntämisen ja loppukäsittelyn määritelmien tulkintaa.

Tarvittaessa tarkennetaan liitteessä II olevassa koodissa R 1 tarkoitettuja polttolaitoksia koskevan kaavan soveltamista. Paikalliset ilmasto-olosuhteet, esimerkiksi huomattava kylmyys ja lämmityksen tarve, voidaan ottaa huomioon, jos ne vaikuttavat energiamääriin, joita voidaan teknisesti käyttää tai tuottaa sähkön, lämmön, jäähdyttämisen tai höyryn muodossa. Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tunnustettujen syrjäisimpien alueiden ja vuoden 1985 liittymisasiakirjan 25 artiklassa mainittujen alueiden paikalliset olosuhteet voidaan myös ottaa huomioon. Tästä toimenpiteestä, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, päätetään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Liitteitä voidaan muuttaa tieteen ja tekniikan kehityksen perusteella. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, päätetään 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

36 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

37 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (**).

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

38 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 75/439/ETY, 91/689/ETY ja 2006/12/EY ... päivästä ...kuuta ... (**).

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

39 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

40 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Kuusi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
(***) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE I

Loppukäsittelytoimet

- D 1 Sijoittaminen maahan tai maan päälle (esimerkiksi kaatopaikoille)
- D 2 Maaperäkäsittely (esimerkiksi nestemäisen tai lietemäisen jätteen biologinen hajottaminen maaperässä)
- D 3 Syväinjektointi (esimerkiksi pumpattavien jätteiden injektointi kaivoihin, suolakupuihin tai luontaisesti esiintyviin muodostumiin)
- D 4 Allastaminen (esimerkiksi nestemäisen tai lietemäisen jätteen sijoittaminen kaivantoihin, lammikoihin tai patoaltaisiin)
- D 5 Erityisesti suunnitellut kaatopaikat (esimerkiksi sijoittaminen vuorattuihin erillisiin osastoihin, jotka on katettu ja eristetty toisistaan ja ympäristöstä)
- D 6 Päästäminen vesistöön, lukuun ottamatta meriä
- D 7 Päästäminen meriin, myös sijoittaminen merenpohjaan
- D 8 Biologinen käsittely, jota ei mainita muualla tässä liitteessä ja jossa syntyy yhdisteitä tai seoksia, jotka poistetaan käytöstä jollakin toimista D 1–D 12
- D 9 Fysikaalis-kemiallinen käsittely, jota ei mainita muualla tässä liitteessä ja jossa syntyy yhdisteitä tai seoksia, jotka poistetaan käytöstä jollakin toimista D 1–D 12 (esimerkiksi haihduttamalla, kuivaamalla tai pasuttamalla)
- D 10 Polttaminen maalla
- D 11 Polttaminen merellä (*)
- D 12 Pysyvä varastointi (esimerkiksi säiliöiden sijoittaminen kaivokseen)
- D 13 Yhdistäminen tai sekoittaminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 12 (**)
- D 14 Uudelleen pakkaaminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 13
- D 15 Varastointi ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 14 (lukuun ottamatta väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen keräilyä) (***)

(*) Tämä toimi on kielletty Euroopan unionin lainsäädännössä ja kansainvälisissä yleissopimuksissa.

(**) Jollei muuta sopivaa D-koodia ole, tähän voi sisältyä ennen loppukäsittelyä toteutettavia alustavia toimia, esikäsittely mukaan lukien, esimerkiksi lajittelu, murskaaminen, paalaus, pelletointi, kuivaus, paloittelu, kunnostus tai erottelu ennen jonkin toimista D 1–D 12 soveltamista jätteeseen.

(***) Väliaikainen varastointi tarkoittaa 3 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua alustavaa varastointia.

LIITE II

Hyödyntämistoimet

- R 1 Käyttö pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi (*)
- R 2 Liuottimien talteenotto tai regenerointi
- R 3 Sellaisten orgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto, joita ei käytetä liuottimina (myös kompostointi ja muut biologiset muuntamismenetelmät) (**)
- R 4 Metallien ja metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto
- R 5 Muiden epäorgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto (***)
- R 6 Happojen tai emästen regenerointi
- R 7 Saastumisen torjumiseksi käytettyjen aineiden hyödyntäminen
- R 8 Katalyyttien ainesosien hyödyntäminen
- R 9 Öljyn uudelleenjalostaminen tai muu uudelleenkäyttö
- R 10 Maaperäkäsittely maatalouden kannalta tai ekologisesti hyödyllisellä tavalla
- R 11 Toimista R 1–R 10 syntyneiden jätteiden käyttö
- R 12 Jätteiden vaihto jonkin toimista R 1–R 11 soveltamiseksi jätteeseen (****)
- R 13 Jätteen varastointi ennen sen toimittamista johonkin toimista R 1–R 12 (lukuun ottamatta väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen keräystä) (*****)

(*) Tätä kohtaa sovelletaan kiinteiden yhdyskuntajätteiden prosessointiin tarkoitettuihin polttolaitoksiin ainoastaan, jos niiden energiatehokkuus on yhtä suuri tai suurempi kuin:

- 0,60 niiden laitosten osalta, jotka ovat toiminnassa ja jotka ovat saaneet luvan yhteisön asianmukaisen lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2009,
- 0,65 niiden laitosten osalta, jotka ovat saaneet luvan 31 päivän joulukuuta 2008 jälkeen.

Energiatehokkuuden laskennassa käytetään seuraavaa kaavaa:

$$\text{Energiatehokkuus} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

jossa:

E_p on lämpönä tai sähköinä tuotetun energian määrä vuodessa. E_p lasketaan kertomalla sähköinä tuotettu energia 2,6:lla ja kaupalliseen käyttöön tuotettu lämpö 1,1:llä (GJ/vuosi),

E_f on se energiamäärä vuodessa, joka on saatu höyryn tuotannossa käytettävistä polttoaineista (GJ/vuosi),

E_w on käsiteltyyn jätteeseen sisältyvä energiamäärä vuodessa; se on laskettu käyttäen jätteen alempaa nettolämpöarvoa (GJ/vuosi),

E_i on muualta toimitetun energian määrä, E_{wt} ja $E_{fää}$ (GJ/vuosi) lukuun ottamatta,

0,97 on tekijä, joka vastaa pohjatuhkan ja säteilyn aiheuttamaa energiahävikkiä.

Tätä kaavaa sovelletaan jätteenpolton parhaan käytettävissä olevan tekniikan viiteasiakirjan mukaisesti.

(**) Tähän kuuluvat kaasuttaminen ja pyrolyysi, joissa ainesosia käytetään kemikaaleina.

(***) Tähän kuuluu maaperän kunnostus, joka johtaa maaperän hyödyntämiseen ja epäorgaanisten rakennusmateriaalien kierrätykseen.

(****) Jollei muuta sopivaa R-koodia ole, tähän voi sisältyä alustavia toimia ennen hyödyntämistä, esikäsittely mukaan lukien, esimerkiksi purkamisen, lajittelu, murskaaminen, paalaus, pelletointi, kuivaus, paloittelu, kunnostus, uudelleenpakkaaminen, erottelu, yhdistäminen tai sekoittaminen ennen jonkin toimista R 1–R 11 soveltamista jätteeseen.

(*****) Väliaikainen varastointi tarkoittaa 3 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua alustavaa varastointia.

LIITE III

Ominaisuudet, jotka tekevät jätteistä vaarallisia

- H 1 "Räjähtävä": aineet ja valmisteet, jotka voivat räjähtää liekin vaikutuksesta tai jotka ovat herkempiä iskuille tai hankaukselle kuin dinitrobenseeni.
- H 2 "Hapettava": aineet ja valmisteet, jotka reagoivat erittäin eksotermisesti, kun ne joutuvat kosketuksiin muiden aineiden kanssa, erityisesti syttyvien aineiden kanssa.
- H 3-A "Helposti syttyvä":
- nestemäiset aineet ja valmisteet, joiden leimahduspiste on alle 21 °C (mukaan luettuna erittäin helposti syttyvät nesteet), tai
 - aineet ja valmisteet, jotka voivat kuumentua ja lopulta syttyä, kun ne joutuvat kosketuksiin ilman kanssa tavanomaisessa lämpötilassa ja ilman lisäenergiaa, tai
 - kiinteät aineet ja valmisteet, jotka voivat helposti syttyä, kun ne joutuvat lyhytaikaiseen kosketukseen sytytyslähteen kanssa, ja jotka jatkavat palamistaan tai kulumistaan sytytyslähteen läheisyydestä poistamisen jälkeen, tai
 - kaasumaiset aineet ja valmisteet, jotka ovat syttyviä joutuessaan kosketuksiin ilman kanssa normaalissa ilmapaineessa, tai
 - aineet ja valmisteet, jotka joutuessaan kosketuksiin veden tai kostean ilman kanssa kehittävät vaarallisia määriä helposti syttyvää kaasua.
- H 3-B "Syttyvä": nestemäiset aineet ja valmisteet, joiden leimahduspiste on yhtä suuri tai suurempi kuin 21 °C ja pienempi tai yhtä suuri kuin 55 °C.
- H 4 "Ärsyttävä": syövyttämättömät aineet ja valmisteet, jotka ollessaan hetkellisesti, pitkäaikaisesti tai toistuvasti kosketuksessa ihon tai limakalvon kanssa voivat aiheuttaa tulehduksen.
- H 5 "Haitallinen": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa rajoitettuja terveysriskejä.
- H 6 "Myrkyllinen": aineet ja valmisteet (mukaan luettuna erittäin myrkylliset aineet ja valmisteet), jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa vakavia akuutteja tai kroonisia terveysriskejä ja jopa kuoleman.
- H 7 "Syöpää aiheuttava": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa syövän tai lisätä sen todennäköisyyttä.
- H 8 "Syövyttävä": aineet ja valmisteet, jotka voivat tuhota elävää kudosta ollessaan siihen kosketuksessa.
- H 9 "Tartuntavaarallinen": aineet ja valmisteet, jotka sisältävät eläviä pieneliöitä tai niiden myrkyjä ja joiden tiedetään tai uskotaan aiheuttavan tauteja ihmisissä tai muissa elävissä organismeissa.
- H 10 "Lisääntymiselle vaarallinen": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa periytymättömiä synnynnäisiä epämuodostumia tai lisätä niiden todennäköisyyttä.
- H 11 "Perimän muutoksia aiheuttava": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nieltynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa perinnöllisiä geneettisiä vaurioita tai lisätä niiden todennäköisyyttä.
- H 12 Jätteet, joista vapautuu myrkyllisiä tai erittäin myrkyllisiä kaasuja niiden joutuessa kosketuksiin veden, ilman tai hapon kanssa.
- H 13 (*) "Herkistävä": aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai ihon kautta imeytyneinä voivat aiheuttaa yliherkkyyssreaktion niin, että niille myöhemmin altistuttaessa esiintyy niille luonteellisia haittavaikutuksia.
- H 14 "Ympäristölle vaarallinen": jätteet, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa välittömästi tai myöhemmin vaaraa yhdelle tai useammalle ympäristön osa-alueelle.
- H 15 Jätteet, joista voi loppukäsittelyn jälkeen muodostua toista ainetta, esim. suotonestettä, jolla on jokin edellä mainituista ominaisuuksista.

(*) Jos testausmenetelmät ovat käytettävissä.

Huomautukset

1. Vaarallisuusominaisuudet "myrkyllinen" (ja "erittäin myrkyllinen"), "haitallinen", "syövyttävä", "ärsyttävä", "syöpää aiheuttava", "lisääntymiselle vaarallinen", "perimää vaurioittava" ja "ympäristölle vaarallinen" on määriteltä vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY ⁽¹⁾ liitteen VI perusteiden mukaisesti.
2. Tarvittaessa sovelletaan vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annetun direktiivin 1999/45/ETY ⁽²⁾ liitteissä II ja III lueteltuja raja-arvoja.

Testausmenetelmät

Käytettävät menetelmät on esitetty direktiivin 67/548/ETY liitteessä V ja muissa asiaankuuluvissa CEN:in asiakirjoissa.

⁽¹⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/102/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 241).

⁽²⁾ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1. Oikaistu toisinto julkaistu EUVL L 136, 29.5.2007, s. 3).

LIITE IV

Esimerkkejä 26 artiklassa tarkoitetuista jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevista toimenpiteistä

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa jätteen syntymiseen

1. Suunnittelutoimenpiteiden tai muiden, materiaalien tehokasta käyttöä edistävien taloudellisten ohjauskeinojen käyttö.
2. Sellaisen tutkimus- ja kehitystyön edistäminen, jolla saadaan aikaan puhtaampia ja vähemmän jätettä synnyttäviä tuotteita ja tekniikoita, ja tämän työn tulosten jakaminen ja käyttö.
3. Jätteen syntymiseen liittyviä ympäristöpaineita koskevien tehokkaiden ja mielekkäiden indikaattoreiden kehittäminen, jonka tavoitteena on edistää jätteen syntymisen ehkäisemistä kaikilla tasoilla, yhteisön tason tuotevertailuista paikallisten viranomaisten toteuttamiin toimiin ja kansallisiin toimenpiteisiin.

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa suunnittelu-, valmistus- ja jakeluvaiheeseen

4. Ympäristömyötäisen tuotesuunnittelun edistäminen (ympäristömyötäinen tuotesuunnittelu tarkoittaa ympäristönäkökohtien järjestelmällistä sisällyttämistä tuotesuunnitteluun tuotteen ympäristöominaisuuksien parantamiseksi koko sen elinkaaren ajan).
5. Tietojen tarjoaminen jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevista tekniikoista, jotta voidaan helpottaa parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamista teollisuudessa.
6. Koulutuksen järjestäminen toimivaltaisille viranomaisille siitä, miten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat vaatimukset sisällytetään tämän direktiivin ja direktiivin 96/61/EY mukaisiin lupiin.
7. Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden soveltaminen myös sellaisissa laitoksissa, jotka eivät kuulu direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan. Tarvittaessa tällaisia toimenpiteitä voivat olla muun muassa jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat arvioinnit ja suunnitelmat.
8. Valistuskampanjat tai taloudellisen, päätöksentekoa koskevan tai muun tuen tarjoaminen yrityksille. Tällaiset toimenpiteet ovat todennäköisesti erityisen tehokkaita, jos ne suunnitellaan pienille ja keskisuurille yrityksille ja mukautetaan näitä yrityksiä varten sekä toteutetaan vakiintuneiden yritysverkostojen kautta.
9. Vapaaehtoisten sopimusten, kuluttaja-/tuottajapaneelien ja alakohtaisten neuvottelujen käyttö, jotta asianomaiset yritys- ja teollisuusalat ottavat käyttöön omia jätteen syntymistä ehkäiseviä suunnitelmiaan ja tavoitteitaan tai muuttavat jätteitä synnyttäviä tuotteitaan ja pakkauksiaan.
10. Luotettavien ympäristöasioiden hallintajärjestelmien, mukaan luettuna EMAS ja ISO 14001, edistäminen.

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa kulutus- ja käyttövaiheeseen

11. Taloudelliset ohjauskeinot, kuten kannustimet ympäristöä säästävien hankintojen edistämiseksi tai pakollisten maksujen periminen kuluttajilta tuotteista tai pakkausmateriaalista, jotka muutoin olisivat saatavilla maksutta.
12. Yleisölle tai tietyille kuluttajaryhmälle suunnatut valistuskampanjat ja tiedottaminen.
13. Luotettavien ympäristömerkkien edistäminen.
14. Teollisuuden kanssa tehtävät sopimukset, kuten tuotepaneelit, jotka toteutetaan yhdenmukaisen tuotepolitiikan puitteissa, tai jälleenmyyjien kanssa tehtävät sopimukset, jotka koskevat jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien tietojen ja vähemmän ympäristövaikutuksia aiheuttavien tuotteiden saatavuutta.
15. Julkisten ja yritysten hankintojen osalta ympäristöperusteiden ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien perusteiden sisällyttäminen tarjouskilpailuihin ja sopimuksiin komission 29 päivänä lokakuuta 2004 julkaiseman ympäristönäkökohdat huomioon ottavia julkisia hankintoja koskevan käsikirjan ohjeiden mukaisesti.
16. Soveltuvien käytöstä poistettujen tuotteiden tai niiden osien uudelleenkäytön ja/tai korjaamisen edistäminen erityisesti opetusta koskevien, taloudellisten, logististen ja muiden toimenpiteiden, esimerkiksi hyväksyttyjen korjaus-/uudelleenkäyttökeskusten ja verkostojen tukemisen tai perustamisen avulla varsinkin tiheään asutuilla alueilla.

LIITE V

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2006/12/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artiklan 1 kohta
1 artiklan 1 kohdan b alakohta	3 artiklan 5 kohta
1 artiklan 1 kohdan c alakohta	3 artiklan 6 kohta
1 artiklan 1 kohdan d alakohta	3 artiklan 9 kohta
1 artiklan 1 kohdan e alakohta	3 artiklan 18 kohta
1 artiklan 1 kohdan f alakohta	3 artiklan 14 kohta
1 artiklan 1 kohdan g alakohta	3 artiklan 10 kohta
1 artiklan 2 kohta	6 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta	2 artiklan 2 kohdan d alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 2 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iv alakohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 kohta	11 artikla
4 artiklan 1 kohta	10 artikla
4 artiklan 2 kohta	33 artiklan 1 kohta
5 artikla	14 artikla
6 artikla	—
7 artikla	25 artikla
8 artikla	13 artikla
9 artikla	20 artikla
10 artikla	20 artikla
11 artikla	21 ja 22 artikla
12 artikla	23 artikla
13 artikla	31 artikla
14 artikla	32 artikla
15 artikla	12 artikla
16 artikla	34 artikla

Direktiivi 2006/12/EY	Tämä direktiivi
17 artikla	35 artikla
18 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta
—	36 artiklan 2 kohta
18 artiklan 2 kohta	36 artiklan 4 kohta
18 artiklan 3 kohta	36 artiklan 3 kohta
19 artikla	37 artikla
20 artikla	—
21 artikla	39 artikla
22 artikla	40 artikla
Liite I	—
Liite IIA	Liite I
Liite IIB	Liite II
Direktiivi 75/439/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	3 artiklan 17 kohta
2 artikla	10 ja 18 artikla
3 artiklan 1 ja 2 kohta	—
3 artiklan 3 kohta	10 artikla
4 artikla	10 artikla
5 artiklan 1 kohta	—
5 artiklan 2 kohta	—
5 artiklan 3 kohta	—
5 artiklan 4 kohta	23 ja 31 artikla
6 artikla	20 artikla
7 artiklan a alakohta	10 artikla
7 artiklan b alakohta	—
8 artiklan 1 kohta	—
8 artiklan 2 kohdan a alakohta	—
8 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
8 artiklan 3 kohta	—
9 artikla	—
10 artiklan 1 kohta	15 artikla
10 artiklan 2 kohta	10 artikla
10 artiklan 3 ja 4 kohta	—
10 artiklan 5 kohta	16, 18, 22, 31 ja 32 artikla

Direktiivi 75/439/ETY	Tämä direktiivi
11 artikla	—
12 artikla	32 artikla
13 artiklan 1 kohta	31 artikla
13 artiklan 2 kohta	—
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	34 artikla
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—
Liite I	—
Direktiivi 91/689/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	—
1 artiklan 2 kohta	—
1 artiklan 3 kohta	—
1 artiklan 4 kohta	3 artiklan 2 kohta ja 6 artikla
1 artiklan 5 kohta	17 artikla
2 artiklan 1 kohta	20 artikla
2 artiklan 2-4 kohta	15 artikla
3 artikla	21, 22 ja 23 artikla
4 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 ja 3	32 artikla
5 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	31 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	16 artiklan 2 kohta
6 artikla	25 artikla
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artikla	—

Direktiivi 91/689/ETY	Tämä direktiivi
11 artikla	—
12 artikla	—
Liite I ja II	—
Liite III	Liite III

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio toimitti neuvostolle 26. joulukuuta 2005 ehdotuksen jätteitä koskevaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ⁽¹⁾. Ehdotus perustuu perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohtaan.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 13. helmikuuta 2007.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 19. kesäkuuta 2006 ja alueiden komitea 14. kesäkuuta 2006 ⁽²⁾.
3. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 20. joulukuuta 2007 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II TAVOITTEET

Direktiiviehdotuksella pyritään:

- yksinkertaistamaan ja nykyaikaistamaan voimassa olevaa lainsäädäntöä,
- toteuttamaan entistä kunnianhimoisempaa ja tehokkaampaa jätteen synnyn ehkäisyyn tähtäävää politiikkaa,
- edistämään jätteen uudelleenkäyttöä ja kierrätystä.

Direktiiviehdotuksen pääkohtia ovat seuraavat:

- ympäristötavoite,
- hyödyntämisen ja loppukäsittelyn käsitteiden selventäminen,
- vaarallisen jätteen sekoittamisedellytysten selventäminen,
- menettely sen selventämiseksi, milloin tiettyihin jäteluokkiin kuuluva jäte ei ole enää jätettä,
- menettely tiettyjä jätehuoltotoimia koskevien teknisten vähimmäisvaatimusten vahvistamiseksi,
- uusi vaatimus laatia kansallisia jätteen synnyn ehkäisyä koskevia ohjelmia.

Ehdotus on laadittu jätepuitedirektiivin (2006/12/EY) tarkistuksen muotoon. Siihen on sisällytetty vaarallisista jätteistä annettu direktiivi (91/689/ETY) ja jäteöljyhuollosta annetun direktiivin (75/439/ETY) erityinen keräämisvelvoite; kyseiset direktiivit on näin ollen tarkoitus kumota.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Euroopan parlamentti hyväksyi 13. helmikuuta 2007 täysistuntoäänestyksessään 120 tarkistusta (yhdistettiin myöhemmin 104 tarkistukseksi). Useat niistä on sisällytetty neuvoston yhteiseen kantaan kokonaan, osittain tai periaatteen osalta samaa sanamuotoa käyttäen. Pantakoon erityisesti merkille, että yhteinen kanta sisältää komission alkuperäiseen ehdotukseen tehtyjä muutoksia, joilla tiukennetaan jätehierarkian soveltamista, käsitellään erityisesti biojätteitä ja jäteöljyjä koskevia kysymyksiä ja otetaan käyttöön tuottajan laajennetun vastuun käsite jätteen synnyn ehkäisyyn ja hyödyntämisen edistämiseksi. Jätteen määritelmän ja alun perin *uusiotuotteita* käsittelevien säännösten osalta otetaan käyttöön säännöksiä, joiden avulla voidaan määrittää yhtäältä, voidaanko aineita tai esineitä pitää *sivutuotteina* eikä jätteenä, jos ne ovat tiettyjen perusteiden ja toimenpiteiden mukaisia, ja toisaalta määrittää jäte, josta voi erityisedellytysten mukaisesti tulla *muuta kuin jätettä* ja jonka loppukäsittelyn tuloksena on aineita tai esineitä, jotka voidaan saattaa markkinoille tuotteita ja aineita koskevien sääntöjen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 286 E, 23.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 229, 22.9.2006, s. 1.

Yhteiseen kantaan sisältyy myös muita muutoksia, joita Euroopan parlamentti ei ollut pyytänyt ja joissa käsitellään monia jäsenvaltioiden neuvottelujen yhteydessä esille tuomia huolenaiheita.

Komissio on hyväksynyt neuvoston vahvistaman yhteisen kannan.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

Neuvosto:

a) sisällytti yhteiseen kantaan seuraavat 55 tarkistusta kokonaan, osittain tai periaatteen puolesta:

Johdanto-osan kappaleet:

Tavoitteita koskevat tarkistus 1 ja tarkistus 4 on siirretty osittain johdanto-osan 1 ja 6 kappaleeseen, ja ne liittyvät erityisesti jätehierarkiaan ja luonnonvarojen säästämistä koskevaan viittaukseen.

Uudelleenkäytön määritelmän tarpeellisuutta koskeva tarkistus 5 on sisällytetty osittain (johdanto-osan 13 ja 16 kappale). Yhteisessä kannassa esitetään lisäksi vielä uudelleenkäyttöön valmistelun määritelmä, jotta voitaisiin helpommin pitää erillään jätteen synnyn estämiseen ja hyödyntämiseen liittyvät toimet eli sellaisten tuotteiden ja tuotteen osien uudelleenkäyttö, jotka eivät ole jätettä (uudelleenkäyttö jätteen synnyn estämiseksi), ja sellaisten tuotteiden ja tuotteen osien uudelleenkäyttö, jotka ovat muuttuneet jätteeksi (uudelleenkäyttöön valmistelu, hyödyntämistoimi).

Tarkistus 6, joka koskee tarvetta selkeyttää hyödyntämisen ja loppukäsittelyn määritelmiä, on sisällytetty osittain johdanto-osan 17 kappaleeseen, jossa viitataan etuihin, joita hyödyntämistoimista koituu ihmisten terveydelle.

Tarkistus 7 tarpeesta selkeyttää jätteen määritelmä, on otettu osittain ja sisällön osalta yhteisen kannan johdanto-osan 20 kappaleeseen sekä 4 ja 5 artiklaan.

Tarkistus 8, joka koskee saastuttaja maksaa -periaatetta ja tuottajan vastuuta, on sisällytetty yhteisen kannan johdanto-osan 24 ja 25 kappaleeseen.

Jäteöljyjä koskeva tarkistus 13 on sisällytetty osittain ja periaatteiltaan johdanto-osan 40 kappaleeseen ja 18 artiklaan. Vaikka yhteisessä kannassa esitetäänkin jäteöljyjä koskevan direktiivin 75/439/ETY kumoamista, 18 artiklaa on huomattavasti muokattu ja sen ansiosta jäsenvaltiot voivat säilyttää regeneroinnin kansallisena painopisteenä.

Komissiolle siirrettyä toimivaltaa koskeva tarkistus 168 on sisällytetty osittain johdanto-osan 42 ja 43 kappaleeseen, vaikka uuden komiteamenettelyn soveltamisala on laajempi yhteisessä kannassa.

Artiklat:

Direktiivin kohdetta ja jätehierarkiaa koskeva tarkistus 101–14 on pääosin sisällytetty 1 artiklaan ja 11 artiklaan, jotka liittyvät johdanto-osan 27 ja 28 kappaleeseen. Yhteinen kanta eroaa kuitenkin hieman mainitusta tarkistuksesta siltä osin, että siinä katsotaan erityisesti, että toissijaisuusperiaatetta olisi sovellettava menettelyihin, jotka on tarkoitettu jätehierarkiasta poikkeamiseen tiettyjen jättevirtojen osalta.

Direktiivin soveltamisalasta poikkeamista koskeva tarkistus 15-134-102-123-126 on sisällytetty osittain 2 artiklaan, mitä tulee maaperään ja muuhun luonnosta peräisin olevaan ainekseen, joka ei ole saastunut ja joka käytetään rakennustarkoituksiin paikalla, josta se on kaivettu pois, ja eläimistä saataviin sivutuotteisiin (joiden käyttötarkoituksia ei pidetä jätteenkäsittelytoimina), muihin kuin vaarallisiin sedimentteihin (jotka uudelleensijoitetaan sisämaan pintavesiin), komission lisäehdotuksia koskevaan viittaukseen (2 artiklan 4 kohta), mutta ei kuitenkaan maataloudessa käytettävää jätevesilietettä koskevan viittauksen lisäämiseen.

Tarkistus 19, jolla lisätään jätteiden synnyn ehkäisemisen määritelmä, on otettu 3 artiklan 11 alakohtaan; jätehuollon aikana toteutettavia riskien ennaltaehkäisyyn liittyviä toimia ei ole sinällään sisällytetty, koska kyseisen määritelmän olisi koskettava ainoastaan toimenpiteitä, joita toteutetaan ennen kuin aine, aines tai tuote on muuttunut jätteeksi.

Uudelleenkäytön määritelmää koskeva tarkistus 20 voi periaatteessa löytyä 3 artiklan 12 alakohdasta, mikäli kyseinen määritelmä koskee nyt selvästi tuotteita tai niiden osia, jotka eivät ole jätteitä ja joita käytetään uudelleen samaan tarkoitukseen kuin mihin ne suunniteltiin.

Kierrätyksen määritelmää koskeva tarkistus 21 on sisällön osalta sisällytetty 3 artiklan 16 kohtaan.

Jäteöljyjen määritelmää koskeva tarkistus 23 on sisällytetty periaatteessa 3 artiklan 3 alakohtaan, joka kattaa kaikki teollisuuden jäteöljyt ja kaikki mineraalipohjaiset tai synteettiset voiteluöljyt.

Käsittelyn määritelmää koskeva tarkistus 24 on sisällytetty 3 artiklan 13 alakohtaan, joka olisi luettava yhdessä loppukäsittely- ja hyödyntämistoimia koskevien liitteiden I ja II kanssa. Näihin liitteisiin on lisätty selitykset tilanteen selkeyttämiseksi väli- ja valmistelutoimien osalta.

Loppukäsittelyn määritelmää koskeva tarkistus 25 on sisällytetty osittain ja sisällön osalta 3 artiklan 18 alakohtaan. Ehdotetun määritelmän käytännöllisempi puoli eli se, että loppukäsittelytoimien yhteydessä on pidettävä ensisijaisena ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua, on käsitelty yhteisen kannan 10 artiklassa (Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu) ja 11 artiklassa (Jätehierarkia).

Tarkistukset 27, 28, 30, 31 ja 34, joissa ehdotetaan kauppiaan, välittäjän, biojätteen, parhaiden käytössä olevien tekniikoiden ja regeneroinnin määritelmiä, on sisällytetty 3 artiklan 7, 8, 4, 19 ja 17 alakohtaan.

Tarkistus 107–121, joka koskee eron tekemistä sivutuotteiden ja jätteen välillä, on sisällytetty osittain ja sisällön osalta sivutuotteita koskevaan 4 artiklaan, joka luetaan yhdessä johdanto-osan 20 kappaleen (ensimmäinen luetelmakohta) kanssa.

Tuottajan vastuuta koskeva tarkistus 35 on sisällytetty osittain ja sisällön osalta yhteisen kannan 7 artiklaan, vaikka kyseisessä artiklassa ei veloitetaakaan jäsenvaltioita eikä edellytetä vastuun täytäntöönpanoa koskevaa seurantamenettelyä. Komission yleistä raportointivelvoitteita ja niiden seuranta esitetään yhteisen kannan 34 artiklassa.

Jäteluetteloa koskeva tarkistus 169–36 on sisällytetty osittain 6 artiklaan, jossa nyt nimenomaisesti viitataan komission päätökseen 2000/532/EY ja valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn kyseisen luettelon mukauttamiseksi. Muiden seikkojen kohdalla yhteisessä kannassa ei noudateta tarkistusta; siinä esitetään erityisesti, että luettelon olisi oltava sitova vain vaarallisten jätteiden määrittämisen osalta.

Hyödyntämistä koskeva tarkistus 38–108–157–140–141 on sisällytetty osittain yhteiseen kantaan. Erityisesti: 1 kohta on sisällytetty 8 artiklan 1 kohtaan (viittaus tavoitteisiin ja jätehierarkiaan) ja hyödyntämisen määritelmää koskevaan 3 artiklan 14 alakohtaan; 2 kohta on sisällytetty tietyssä määrin teknisiä vähimmäisvaatimuksia koskevaan 24 artiklaan, jossa täsmennetään, että komissio voi hyväksyä teknisiä vähimmäisvaatimuksia käsittelytoimille (hyödyntäminen ja loppukäsittely), jos on todisteita siitä, että tällaisista vähimmäisvaatimuksista olisi hyötyä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun kannalta, ottaen huomioon muun muassa parhaat käytettävissä olevat tekniikat; 2b kohta on sisällytetty osittain liitteeseen IV, jossa esitetään esimerkkejä jätteen syntymisen ehkäisyä koskevista toimenpiteistä (26 artiklassa tarkoitettujen jätteen syntymistä ehkäisevät ohjelmat) taloudellisten ohjauskeinojen, hankinnoissa sovellettavien arviointiperusteiden sekä valtuutettujen uudelleenkäyttö- ja korjausverkostojen osalta.

Laadukasta kierrätystä koskevan 2d kohdan perusteella lisättiin 8 artiklan 2 kohtaan viittaus erilliseen keräykseen ja säilytettiin samalla 15–18 artiklassa nykyinen velvoite vaarallisten jätteiden ja jäteöljyjen erillisestä keräämisestä. Tämän tarkistuksen muita kohtia ei sisällytetty etenkin sellaisissa tapauksissa, joissa uudelleenkäytölle ja kierrätykselle on jo vahvistettu EU-tasoiset tavoitteet, koska niitä pidettiin epärealistisinä puutteellisten tietojen vuoksi ja/tai ennaikaisina.

Lopuksi todettakoon, että hyödyntämistoimia koskevan liitteen II tarkistuksiin liittyviä muutoksia ei sisällytetty, koska tätä liitettä (sekä liitettä I) ei voida muuttaa yksipuolisesti OECD:hen ⁽¹⁾ ja Baselin yleissopimukseen ⁽²⁾ liittyvien EU:n kansainvälisten velvoitteiden vuoksi.

Loppukäsittelyä koskeva tarkistus 39-158 sisällytettiin osittain 9 artiklaan (viittaus 8 artiklan 1 kohtaan), liitteeseen I, johon lisättiin huomautus siitä, että loppukäsittelytoimi D11 on kielletty EU:n lainsäädännössä ja kansainvälisissä yleissopimuksissa, ja johdanto-osan 19 kappaleeseen, joka koskee loppukäsittelytoimea D7 (päästäminen meriin ja valtameriin mukaan lukien sijoittaminen merenpohjaan).

Tarkistus 40 on sisällytetty osittain ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskevaan 10 artiklaan (johdantovirke).

Tarkistus 41 jätteiden hyödyntämistä ja loppukäsittelyä sekä jätteen luokittelua muuksi kuin jätteeksi koskevista vaatimuksista on sisällytetty teknisiä vähimmäisvaatimuksia koskevaan 24 artiklaan (hyväksyntä komissiossa komitean välityksellä) ja osittain ja periaatteeltaan (jäsenvaltioiden säätämiä hyödyntämistoimia ja tiettyjä vaarattoman jätteen loppukäsittelytoimia tuotantopaikalla koskevien) poikkeusten edellytyksiä koskevaan 22 artiklan 1 kohtaan, ja jätteen luokittelua muuksi kuin jätteeksi koskevaan 5 artiklaan. Yhteinen kanta ei kuitenkaan sisällä parhaiden käytettävissä olevien jätehuolto-tekniikoiden käsitettä ja se poikkeaa tarkistuksesta käytettävän menettelyn osalta (pikemminkin komiteamenettely kuin yksittäisten direktiivien hyväksyminen).

Tarkistus 43 on sisällön osalta otettu huomioon vastuuta koskevassa 13 artiklan 1 kohdassa, ja sitä koskevat tarkennukset sisältyvät 13 artiklan 2 kohtaan (uusi) jätehuollon vastuunjaosta tapauksissa, joissa toteutetaan alustavia jätteenkäsittelytoimia.

Tarkistus 44 on sisällön osalta otettu huomioon kustannuksia koskevassa 12 artiklassa.

Tarkistus 45 on sisällytetty osittain jätteen luokittelua muuksi kuin jätteeksi koskevaan 5 artiklaan, joka liittyy johdanto-osan 20 kappaleeseen (toinen luetelmakohta), jossa esitetään mahdolliset jäteluokat, joita varten olisi kehitettävä jätteen luokittelua muuksi kuin jätteeksi koskevat perusteet. Yhteinen kanta poikkeaa tarkistuksesta samoin kuin edellä, erityisesti kyseisten perusteiden laatimiseen käytettävän menettelyn osalta.

Vaarallisten jätteiden laimentamista ja sekoittamista sekä kotitalouksien tuottamia vaarallisia jätteitä koskevat tarkistukset 46, 131 ja 47 on sisällytetty osittain ja periaatteeltaan 15 artiklan 1 ja 2 kohtaan ja 17 artiklaan.

Jäteöljyjä koskeva tarkistus 56 on otettu sisällön osalta 18 artiklaan, vaikka yhteisen kannan 38 artiklan mukaan regeneroinnin suosiminen EU:n laajuisesti kumotaan direktiivin 75/439/ETY myötä.

Tarkistus 112–138 biojätteitä koskevan uuden luvun lisäämisestä on sisällytetty osittain ja periaatteeltaan 19 artiklaan ja johdanto-osan 32 kappaleeseen. Kompostia koskevien eritelmien ja perusteiden kehittämisestä säädetään lisäksi jätteen luokittelua muuksi kuin jätteeksi koskevan johdanto-osan 20 kappaleen toisessa luetelmakohdassa. Yhteinen kanta kuitenkin poikkeaa esitettyjen vaatimusten osalta, esimerkiksi kun on kyse erillisestä keräämisestä ja käsittelystä ennen maahan levittämistä.

Lupia koskevan tarkistuksen 59 sisältö on sisällytetty 20 artiklan 5 kohtaan.

Tarkistus 60 lupia koskevista vähimmäisvaatimuksista on sisällytetty osittain ja periaatteeltaan 24 artiklaan, vaikka yhteinen kanta poikkeaa kuitenkin tarkistuksesta näiden vaatimusten laatimiseen käytettävän menettelyn osalta (mieluummin komiteamenettely kuin yksittäisten direktiivien hyväksyminen).

⁽¹⁾ OECD:n neuvoston päätös K(2001) 107/lopullinen hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta tehdyn päätöksen K(92) 39/lopullinen muuttamisesta.

⁽²⁾ Baselin yleissopimus, tehty 22. maaliskuuta 1989, vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvonnasta.

Tarkistukset 62 ja 64 jätteitä ammattimaisesti keräävien tai kuljettavien laitosten tai yritysten rekisteröintivaatimuksista on sisällytetty osittain 22 artiklaan, johdanto-osan 33 kappaleeseen ja 24 artiklan 2 kohtaan (rekisteröintiä edellyttäviä toimintoja koskevat vähimmäisvaatimukset).

Hierarkiaan sekä suunnitelmien ja ohjelmien suuntaviivoihin viittaamista koskeva tarkistus 66 on sisällytetty osittain 25 artiklan 2 kohtaan ja 26 artiklan 5 kohtaan, kun taas tarkistukset 67 ja 151 jätteiden siirtojen estämistä koskevista toimenpiteistä on käsitelty 14 artiklan 1 kohtaan liittyvässä johdanto-osan 36 kappaleessa.

Jätteen syntymistä ehkäiseviä ohjelmia koskeva tarkistus 69 on osittain ja periaatteeltaan siirretty 26 ja 28 artiklaan, vaikka yhteisessä kannassa ei kannateta tarkistuksen mukaista tavoiteajankohtien käytön ottamista jätteiden syntymisen vakauttamiselle ja vähentämiselle.

Tarkistus 71 jätteen syntymistä ehkäisevien ohjelmien säännöllisestä arvioinnista on sisällytetty osittain 27 artiklaan, vaikka yhteisen kannan mukaan arviointijakson pituus on kuusi vuotta (viiden vuoden asemesta), eikä siinä esitetä Euroopan ympäristökeskuksen osallistumista näihin arviointeihin.

Jäsenvaltioiden toimittamia kertomuksia ja komissiossa tapahtuvia tarkasteluja koskeva tarkistus 115 on sisällytetty osittain 34 artiklaan.

Tarkistus 173 liitteiden III ja IV mukauttamisesta tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen on osittain sisällytetty 35 artiklaan, jossa todetaan, että mukauttaminen tapahtuu valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Yhteisessä kannassa katsotaan kuitenkin, että kyseisen menettelyn olisi koskettava direktiivin kaikkia liitteitä.

Säännösten noudattamatta jättämisen seuraamuksia koskeva tarkistus 77 on suureksi osaksi käsitelty täytäntöönpanoa ja seuraamuksia koskevassa 33 artiklassa, joka liittyy kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevan 37 artiklan 2 kohtaan.

Valvonnan käsittävää uutta sääntelymenettelyä koskeva tarkistus 78 on sisällytetty 36 artiklan 2 kohtaan.

Liitteet:

Tiettyjä loppukäsittelytoimia koskevien tarkistusten 81 ja 82 periaate on sisällytetty johdanto-osan 19 kappaleeseen (meriin ja valtameriin päästäminen, myös sijoittaminen merenpohjaan) ja liitteen I ensimmäiseen tähdellä merkittyyn (polttaminen merellä) kohtaan.

Tarkistus 86 on sisällytetty osittain liitteen II kolmanteen tähdellä merkittyyn kohtaan (epäorgaanisten rakennusmateriaalien kierrätys).

Tarkistus 89 liitteeseen IIa (uusi), jossa luetellaan sovellukset, joihin jätteitä voidaan käyttää uusiotuotteena, -materiaalina tai -aineena, otetaan tiettyssä määrin huomioon johdanto-osan 20 kappaleen toisessa luetelmakohdassa, jossa luetellaan mahdolliset jäteluokat, joita varten muuksi kuin jätteeksi luokittelua koskevia eritelmiä ja perusteita olisi kehitettävä, sekä muuksi kuin jätteeksi luokittelua koskevassa 5 artiklassa, jossa yksilöidään sovellettavat edellytykset ja muut perusteet, jotka on laadittava valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti.

Vaarallisten jätteiden ominaisuuksia koskeva tarkistus 90 on sisällytetty liitteeseen IV (H14 ja H15) ja tarkistus 94 sellaisenaan liitteeseen IV.

b) ei sisällyttännyt yhteiseen kantaan 49:ää tarkistusta.

Neuvosto noudatti komission ilmaisemaa kantaa seuraavien tarkistusten osalta: 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 ja 170, 50, 171, 51 ja 172, 52, 53, 54, 98 sekä 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91 ja 93.

Tarkistusten 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96 ja 97 osalta, jotka komissio hyväksyi osittain tai periaatteen osalta mutta joita ei sisällytetty yhteiseen kantaan, todettiin seuraavaa:

Tarkistuksessa 11, jolla lisättiin vaarallisia jätteitä koskeva (komission ehdotuksen johdanto-osan 19 kappaleen korvaava) uusi johdanto-osan kappale, keskitytään erityisesti virheelliseen käsittelyyn, erityisten ja tiettyyn tarkoitukseen varattujen käsittelymenetelmien, kuten jäljitettävyyden, tarpeeseen sekä toimijoiden turvallisuuteen ja pätevyyteen. Vaikka neuvosto ei ollutkaan periaatteessa eri mieltä, se päätti olla sisällyttämättä tarkistusta yhteiseen kantaan, koska se on edellytys artikloihin tehtäville tarkistuksille 50, 51 ja 172, 52, 53, 54, 58, 161 ja 188, joita komissio ja neuvosto eivät hyväksyneet ja joita ei näin ollen sisällytetty yhteiseen kantaan.

"Erillisen keräyksen" määritelmää koskevaa tarkistusta 104 ei sisällytetty, koska erillistä keräystä koskevan säännöksen sisältävässä 8 artiklan 2 kohdassa mainittu termi kuvataan asianmukaisesti.

Puhdistamisen määritelmää koskevaa tarkistusta 33 ei sisällytetty, jotta vältettäisiin päällekkäisyys jätteeksi muuttuviin tuotteisiin tai niiden osiin sovellettavaan uudelleenkäyttöön valmistelun määritelmän kanssa.

Jäteluetteloa koskevaa tarkistusta 49 ei sisällytetty, koska neuvosto piti parempana säilyttää ennallaan seikat, jotka on otettava huomioon luetteloa laadittaessa; 6 artiklassa viitataan nyt selvästi komission päätöksellä 2000/532/EY vahvistettuun luetteloon Euroopan parlamentin ehdotuksen mukaisesti.

Rekisteröintiin liittyvän byrokratian minimoimista koskevaa tarkistusta 63 ei sisällytetty, koska tämä kohta kuuluu toissijaisuusperiaatteen soveltamisalaan.

Tarkistusta 74, jonka tavoitteena on laajentaa 32 artiklassa olevien kirjaamisvaatimusten soveltamisalaa ja muuttaa kyseinen artikla sellaiseksi, että sitä voidaan soveltaa suoraan muihin kuin vaarallisiin jätteisiin, ei sisällytetty yhteiseen kantaan, koska neuvosto katsoi, että se lisäisi byrokratiaa tarpeettomasti ja menisi samalla osaksi päällekkäin jätteiden siirtoa koskevan asetuksen kirjanpito vaatimusten kanssa (asetus (EY) N:o 1013/2006, 20 artikla). Yhteisen kannan 32 artiklan 3 kohdassa esitetään vaihtoehtoksi jäsenvaltioiden mahdollisuus soveltaa samoja kirjaamissäännöksiä muiden kuin vaarallisten jätteiden tuottajiin.

Tarkistusta 92, jolla kansallisten ohjelmien jätteen synnyn ehkäisyä koskeviin toimenpiteisiin (liite IV) lisätään rakenne- ja aluerahastoista myönnettävää hankerahoitusta koskevien perusteiden määrittely, ei pidetty direktiivin soveltamisalan kannalta keskeisenä eikä sitä näin ollen sisällytetty yhteiseen kantaan.

Liitettä IV koskevia tarkistuksia 95, 96 ja 97, joilla lisätään tiettyjä yksityiskohtia jätteen syntymistä ehkäiseviin toimenpiteisiin, ei sisällytetty yhteiseen kantaan myöskään siitä syystä, että kyseinen liite ei ole kattava esimerkkiluettelo, ja direktiivissä selvennetään, että jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sisällyttää kansallisiin ohjelmiinsa muita toimenpiteitä (26 artiklan 2 kohta).

3. Muut neuvoston lisäämät uudet muutokset

Muut yhteisellä kannalla lisätyt keskeiset muutokset koskevat seuraavia seikkoja:

- poikkeukset soveltamisalasta 2 artiklassa, jossa täsmennetään muun muassa maaperää koskeva tilanne (*in situ*), johon kuuluvat saastunut maaperä, jota ei ole kaivettu pois, ja maaperään pysyvissä yhteydessä olevat rakennukset,
- määritelmät 3 artiklassa, johon lisätään erityisesti "vaarallisen jätteen" määritelmä ja "uudelleenkäyttöön valmistelua" koskeva uusi määritelmä sekaannuksen välttämiseksi uudelleenkäyttöä koskevan termin suhteen, jolla on merkitystä sekä jätteen syntyä ehkäisevien toimenpiteiden (tuotteiden ja tuotteen osien osalta, jotka *eivät ole* jätettä) ja jätteiden hyödyntämistoimien yhteydessä. Tätä termiä sovelletaan tiettyihin jätteeksi muuttuneiden tuotteiden hyödyntämistoimiin. Tämä helpottaa 11 artiklassa tarkoitettua viisitasoisen jättehieron soveltamista siten, että sen avulla voidaan tehdä selkeä ero hierarkian ensimmäisen ja toisen tason välillä. Yhteisessä kannassa säädetään nyt "ennaltaehkäisyä" ensimmäisenä tasona (jotta *vältetään* jätteen tuottaminen) ja "uudelleenkäytön valmistelusta" toisena tasona (jota sovelletaan jätteisiin, kuten seuraaviakin tasojen),

- 14 artiklassa tarkoitetun jätteen loppukäsittelylaitosten verkoston ulottaminen koskemaan sekalaista yhdyskuntajätettä hyödyntäviä laitoksia soveltamalla omavaraisuus- ja läheisyysperiaatteita. Lisäksi jätteen siirtoa koskevassa asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 oleva poikkeus antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden rajoittaa saapuvia jätesiiroja tietyin edellytyksin. Mainitut muutokset lisättiin, koska monia valtuuskuntia askarrutti se, että komissio oli ehdottanut ja neuvosto hyväksynyt erittäin energiatehokkaiden, kiinteän yhdyskuntajätteen prosessointiin tarkoitettujen polttolaitosten luokittelun hyödyntämistoimien joukkoon (ks. kaava liitteessä II, toimi R1). Tässä yhteydessä lisättiin myös 35 artiklaan (tulkinta ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen) uusi 1 kohta, joka koskee polttolaitoksia koskevan kaavan tarkentamista tarvittaessa.

IV PÄÄTELMÄT

Neuvosto katsoo, että sen yhteinen kanta on tasapainoinen ja realistinen ratkaisu moniin ongelmiin, joita jäsenvaltiot ovat ottaneet esille komission ehdotuksen osalta, ja että siinä otetaan suurelta osin huomioon Euroopan parlamentin lausunto. Neuvosto odottaa rakentavaa keskustelua Euroopan parlamentin kanssa, jotta yhteisymmärrys direktiivistä voitaisiin saada pikaisesti aikaan.
